

Izhaja
v torek, četrtek in
soboto.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljalstvo
Celje
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje.
Rokopisov ne vračamo.
Oglas po tarifu.
Telefon int. števil. 65.

Vesele in srečne božične praznike

vsem naročnikom, dopisnikom in inserentom!

Uredništvo in uprava „Nove Dobe“.

Opombe k naši politiki.

(Dopis izven uredništva.)

III.

V zadnjem dopisu sem Vam, gosp. urednik, obljubil nadaljevati svojo kratko razpravo o odnosih do radičevcev, ali kakor se pri nas imenujejo, do Slovenske kmetijske stranke. Lahko bi tudi rekel, da hočem razpravljati o uveljavljanju kmetijsko-demokratske koalicije izven parlamenta.

Širši predlog, ki se ga sliši tu in tam in ki ga je zagovarjal, če se ne motim, tudi neki Vaš dopisnik iz Savinjske doline, bi bil, da se obe stranki enostavno združita in se na ta način ustvari neko jedro, katerega se bodo morale hote ali nehoti oprijeti tudi ostale meščanske napredne skupine. Kajti naloga vseh teh strank v naši slovenski politiki je zbrati okrog sebe toliko naroda, da bode ustvarjen protitež proti klerikalizmu in da bode mogoče uveljavljati tudi naša načela glede javnega življenja. Tako dolgo, dokler bodo hodile vse te skupine vsake sebi in se bodo celo bojevale druga proti drugi z vsem tistim znanim slovenskim političnim orožjem, res ni mogoče ustvariti protiteža proti klerikalcem in morajo naprej trajati sedanje abnormne razmere, ko skuša premočna klerikalna večina kar zadržati neklerikalno manjšino in ko se zopet ta manjšina brani prav po znamenem angleškem pregovoru z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi.

Že enkrat, mislim da v l. 1923., je skušal ustvariti g. dr. Kukovec v naši pokrajini napredno fronto. Stvar se ni posrečila. Trdilo se je, da so bile tega kniže osebne ambicije raznih političnih voditeljev, česar pa jaz ne morem verjeti. Šlo je takrat ravno tako za nekako sodelovanje ali fuzijo med nami demokrati in kmetijci in ta stvar ni uspela. Mnogi so bili mnenja, da vendar ne more biti za fuzijo obeh teh naprednih frakcij kakih ovir, češ, saj so to itak naši ljudje, ki smo jih organizirali le iz taktičnih razlogov kot posebno stranko za boj proti klerikalizmu. Toda ta trditve je precej površna. Jaz nikakor ne dvomim, da bi došlo sporedno z višjo politično naobrazbo

širših kmetijskih vrst do samostojne agrarne politične organizacije, pa naj bi bili mi pri tem kakorkoli pomagali ali ne. Saj je docela naravno, da hoče tako velik stan, ki je po svojem številu, po svojem premoženju in po svoji produkciji prvi v naši agrarni državi, imeti sam tudi prvo besedo pri državnih poslih, pa naj je to potem politično pravilno in modro ali ne. Ta moment je tudi najjačje agitacijsko sredstvo za našo ravnotako kakor za vsako drugo agrarno stranko. Preko tega momenta bi naša stranka kljub temu, da je tudi polovica in še čez kmečka, ne mogla priti in bi v novi politični organizaciji takoj došlo do spora in pomovnega cepljenja. S tako ponesrečeno akcijo bi se tudi prav nič ne približali cilju cele te akcije: ustvariti v Sloveniji normalno in znosno politično življenje tudi za neklerikalne stranke. Ne vem ali sem zadel pravo ali ne; povem pač svojo sodbo in bom vesel, ako bom čital dobre protidokaze.

Mnenja sem marveč, pustiti fuzijske načrte in ustvariti ter zgraditi pošteno koalicijo tudi izven skupščine. Ta koalicija bi si naj ustvarila ali kak izvrševalni odbor ali pa bi naj delegati obeh vodstev prav pogosto skupno obravnavali vse važnejše pojave v našem javnem življenju, da bi se moglo povsod zavzeti enotno in na obe strani pravično stališče. Videti je, da so kmetijci že mislili na to, ker so se o stvari razgovarjali na nedavnem zborovanju svoje stranke v Ljubljani in so ponudili politično sodelovanje tudi v posebni resoluciji. Mislim, da bi trebalo na to odgovoriti in sicer pozitivno odgovoriti. Nerodno je, če bi došlo še do ponovnih podobnih konfliktov kakor je bil radi županskih volitev v Slovenjgradcu. Neka instanca ali neka možnost za poravnavo takih zadev bi se po mojem mnenju lahko ustvarila. Po mojem okusu bi tudi ne bilo nič nesreč, ako bi se dogovorili tudi glede sodelovanja v kulturnih in gospodarskih zadevah — sploh povsod, kjer lahko sodelujemo in kjer pomenja tako sodelovanje utrditev naprednih pozicij. Trenutek je ugoden — ne dajmo ga zamuditi!

Mariborska oblastna skupščina.

V Celju, 22. decembra.

Moramo reči, da zasledujemo zasedanje mariborske oblastne skupščine s prav mešanimi čustvi. Tudi mi smo

bili med onimi optimisti, ki smo si mnogo obetali od oblastne samouprave. Beograd je daleko. v vse panoge naše državne uprave so prišli ljudje, ki naših razmer ne poznajo in ne morejo že radi tega ustrezati našim zahtevam. Včasih je, kajpada, tudi še kaj drugega. Upali smo, da bode to pri oblastni samoupravi vse bolj in drugače. Prva slana je padla na naše upe, ko so začeli klerikalci govoriti o delu bivšega kranjskega deželnega odbora, ki je bil pred vojno znan po svojem strankarskem fanatizmu in ciničnem pobijanju vsega, kar je bilo »liberalno«, to se pravi, kar se politično ni dalo voditi duhovništvu. Klerikalci so si napravili načrt, da bi svojo strahovlado v deželni upravi obnovili ne le na Kranjskem, temveč tudi na Štajerskem. Odtod fraze o »avtonomiji« in odtod tudi želje po zakonodajni pravici oblastnih skupščin. Dosegli so velike večine v ljubljanski in mariborski oblastni skupščini, izvolili so strankarsko enotne oblastne odbore, ne pripuščajoč manjšini nikake kontrole, nastavili so za sebe zanesljivo uradništvo in začelo se je...

Ko je bil začetkom oktobra objavljen proračun mariborske oblasti za zadnje četrtletje 1927, so človeku padle takoj v oči visoke številke za oblastni odbor in uradništvo ter za oblastni dvorec ali kako bi že sedaj imenovali razkošno nekdanjo Scherbaumovo villo, ki je bila menda komaj dobra za naše oblastne mogotčike. Proračuna je bila z opravo vred malenkost okrog jednega in tričetrt milijona dinarjev. Za oblastnega predsednika in odbornike so bile določene istotako pretirane nagrade, ali so to plače? To in še drugo je delalo slab utis in proklovati smo začeli, da bomo te drage šle, to krasno preskrbo strankarskih agitatorjev težko plačevali.

Cela naša ljuba oblast, kolikor je je črne, je odmevala od navdušenja, ko so novi deželni gospodarji ob otvoritvi slovesno proglasili, da ne bodo pobirali takih deželnih doklad ali davkov, kakor trde to brezbožni demokratje, temveč da bodo v Beogradu dosegli, da bode država finansirala oblastno upravo iz dosedanjih davčnih dohodkov. Gg. kaplani so pomežiknili kmečkim poslancem in volilem: ujeli smo jih, kaj? Oni bodo šteli pare, mi bomo pa gospodarili! Toda v Beogradu tudi niso padli na glavo. Prav podvzivali so se s prenosom dolge vrste poslov in nalog na oblastno samoupravo in so tudi prav lepo izračunali, koliko je to doslej stalo državo. To vsoto so na to

obljubili oblastim; izplačala se bo pa, bratje, takrat, ko bode Narodna skupščina našla — kritje. Kajti to, kar že enkrat zgine na davkih v državno blagajno, se ne more, žalibože, kar tako »podariti« oblastim.

Kako sedaj to dopovedati spoštovanim volilem? Sicer se lahko naši duhovni gospodje zanesejo na svojo zvesto čredo — vendar pa, kdo ve? »Liberalci« sede že skoraj v vsaki vasi in bilo bi verjetno, da bi navzlic svoji politični komodnosti širili nevero in pohujšanje. Zato je včeraj klerikalni finančni referent g. dr. Veble glasom »Jutra« izustil sledeče krilate besede: »Opozicija nam bo očitala, da kršimo besedo, ker smo izjavili ob otvoritvi (oblastne skupščine), da ne bomo nalagali novih bremen. Povdarjam, da smo to izjavili z ozirom na takratni težki gospodarski položaj. Od tistih časov pa se je gospodarski položaj izboljšal...« Zdi se nam, da je ta famozni gospod izvoljen za oblastnega poslanc v gornjih Slovenskih goricah, tam, kjer je očitno doma samo »dobro« ljudstvo. Kajti drugod bi se navzlic vsemu utegnili pripetiti, da bi gospod nekaj zvedel o »zboljšanju« gospodarskega položaja.

Kdor dela z demagogijo, se rad ujame v lastne zanke. Klerikalci so začeli z demagogijo pri razpravi o stroških za oblastno upravo že, kakor rečeno, pri otvoritvi in nadaljujejo z demagogijo tudi sedaj, ko se predložili oblastni skupščini dolg jedilni list taks in davkov. Njihova politična spekulacija pri teh davščinah je sledeča: »Ta bremena ne zadenejo direktno po deželja, temveč samo mesta, trge in industrijske kraje. Mi vemo, da ne bo proračunanega efekta, pa to nič ne de. Direktni davki nas še vedno počakajo.« Ali bi pripovedovali, da je ta spekulacija tudi stvarno nemogoča? Ako sodimo po modrovanju glede gospodarskega položaja, bi ne bilo odveč povedati gospodu finančnemu referentu, da bode čutila skoraj vsak predlagani novi oblastni davek direktno ali indirektno dežela ravno tako kakor mesta in druge večje naselbine. To davčno demagogijo bomo morali žal prihodnje leto drago plačati — ker bode račun dvojen.

V seji oblastne skupščine v sredo 21. decembra je poročal dr. Veble v imenu finančnega odseka, da je taisti proračun nekoliko spremenil. Zlasti je znižal dohodek oblastnih taks na avtomobile in omnibus od 1.340.000.— dinarjev na 515.000.— Din, takso na

Božično pismo brez naslova.

Draga moja,

razumljivo mi je, da vas bo to pismo malce dirnilo. Obilno vode je poteklo ne samo, odkar sem zadnjič popil svoji pogled v vodnjak vaših oči, nego tudi, odkar ste zabrisali vsako sled najrahljajšega stika z menoj. Toda ne čudite se, saj ste ženska!

Moja razneženost — da je ta globlji vzrok temu pismu, o tem pri vas ne bo dvoma — je prav navadna božična epidemija. Kakor itak veste, se epidemije nalezajo, in okoli božiča so baš tisti časopisi, ki ste jih najrajše listali, namreč ilustracije, najhujši bacil nosci. In tudi najpromptnejši.

V pomnoženih, povečanih, luksuznih izdajah izidejo, kot knjiga za e; slike v njih so dekorativni brogi k samoniklim esejem, gurmanskim legendam, razpravam. Brezobzirni polizanci — o gorje, večkrat prav oslizeni fineske — kradejo po kavarnah slike ven, da jih potem v popadkih moralitetskega mačka raztrgajo. So to izdaje, tiskane na indijskem papirju, v mavričnih črkah, v katere buli — oprostite — soliden gost kavarne s tragiko človeka, ki mu vsak moment pulijo ilustracije iz rok. Če je to še celo franco-

ska »Illustration«, onega naroda, ki je vaš, moj in vsega civiliziranega sveta učitelj v ljubezni, ni vrag, da je vsakega članka in slike — last but first — zadnja sentenca — ljubezen.

Ko sem tako našel enkrat te dni prilično brskati, po nikomur prekinjen, v božični številki pravkar omenjenega tednika, sem naletel na duhoviti magazin aforizmov o ljubezni. Rado veden, če bom našel kaj rovega, sem ga vzel pod lupo. Stavim glavo, da bi vi, šampijonka instinktivne prognoze, na moje vprašanje, kateri izmed aforizmov mi najbolj ugaja, z ironijo, radi katere sem se tolikrat moral maščevati s poljubom, odgovorili, naštevajoč na prstih: prvič, drugič itd., da so to ti-le:

Moškega, ki misli obratiti žensko, izbere ta ženska. Ženske niso čednostne, vendar smo le od njih sprejeli spoznanje čednosti. Ljubiti se pravi strastno požetiti bitje, ki bi se ga obožavalo, če bi ga tudi ne poželeli. Sramotljivost je čustvo, ki ga pripisujejo ženskam moški.

Dovolite, gospa, da se vam za točno prognozo takoj oddolžim: pri teh, pa ravno pri teh sem bil tako drzen, da sem se spomnil na vas, s pijeteto vernika, ki se ne moti, ko veruje, da na istem mestu tudi njegov idol misli nanj. Vi ste čisto gotovo mislili name, ko ste te stavke brali.

Mislite malo nazaj!

Prvi je bil vaš pogled, se spomnite? Takrat, na reduti. Menda sem baš dražil tisto malo račico z zlatimi kodri, ko sem pod pritiskom diktata vaših oči zazrl pod masko haremke vodnjak brez dna. V tem samem hipu sem že znal za svojo smer. Oprostil sem se pri kodrački, ali korak proti vam se mi je ukopal kakor v hipnozi. Pokimal sem vam, ko ste mi šepnili, za vašega kavalirja nerazumljivo: »Plus tard, mé chant!« — Moškega, ki išče žensko, izbere ta ženska.

Po snidenju v gnječi, iz katere sem vas kmalu nato izvil, sva se takoj spopadla. Vsi sunki, tudi vaši, Reneta, pa so se pogreznil v mehko zavezo izrednega stika. Duel na robu prepada trivialnosti, nedostojnosti. In v baru ste sprejeli poljub kot razločitev, ne kot atako. — Ženske, čeravno niso nikdar čednostne, nas naučijo vedno spoznati čednosti.

Nepozabni so mi dnevi in tedni, ki so sledili in že minili. Naučili ste sebe in mene obeh resnih, izraženih v združenih dveh rekah, ki bi ju lahko združil v tretjem: ljubezen je ljubezen ljubezni. Dali ste bogatost najčistejšemu koprnjenju in smisel besedam, da ni nič nemoralno, kar ne žali okusa in srca.

Vaš odhod v Egipt — nasproti novim vtisom — je pretrgal materijelno nit. Ali nit ni pretrgana, sicer ne bo

oživila misel na vas danes, ko v dimu cigarete projiciram pregnantne, baš prečitane izreke na strop preteklosti. Čisto razločno gledam vaš ironični izraz in energijo volje do življenja. Slišim vaš timbrirani alt z nasmeškom, ko mi mahate z roko s parnika, vidim še ustnice, ki se neslišno premikajo: »Mon chéri, a dieu!«

Elegantno ste se znali posloviti. Ker ste izločili vsako možnost depesije; z lahkoto sem sledil parniku, ko se je jel ob molu obračati in manjšati. Ko sem se odpeljal v mesto, sem že na vas popolnoma pozabil. Samo nekeje v zadnji kamrici srca se je skrivala žara z večno živim pepelom, ki ga ničesar več ne more boleti.

Vem, da se vrnete; če ne vi sami, pride naslednica; radi vas vem, kakšna bo; rad bi vedel, kje je in kdaj pride. Renata, za božič bi rad ljubil vaše male roke

včasih samo vaš

Hadži Loja.

K. Ettinger:

Oglas.

Pred tremi dnevi je prišel k meni prijatelj Evgen in mi rekel ves iz sebe:

»Dober nasvet mi moraš dati!«

»Pod nobenim pogojem ti ne morem ustreči«, sem se začel braniti.

Zora vstaja dela se dan, ker Radion pere sam!

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Radion, idealno pralno sredstvo varuje perilo!

vstopnice za kino od 50 na 25% in črtal takso na kegljanje in na ribolovske karte. Sprejel pa je v proračun novo oblastno davščino na električni tok (2 pari od kilovatne ure), ki bi nesla letno 3.600.000.— Din. Odgovarjali so mu od kmečko-demokratske koalicije poslanca Petovar in dr. Novak (SDS) ter poslanec Lorber (SKS). Poslanec Petovar je grajal, da je v proračunu skrit znesek po 2.443.953,25 Din, za katerega ni protipostavke. (Ali je to kak dispozicijski fond večine? Op. ur.) Vsi klerikalni izgovori, da je močno obdačenje alkohola hvaljevredno, ker se s tem pobiha pijančevanje, so neodkritosrčni. Saj so ravno oblastne doklade na alkohol najsigurnejše postavke predloženega proračuna. Opozarja klerikalno večino na to, da bodo nove doklade pritiskale vinu ceno in bodo obenem pospeševale že itak silno razširjeno pančanje vina. Kajti gostilničarji ne morejo preko mere podražiti vina. Na višjo naklado na dalmatinsko in banaško vino (ki je sicer vlada ne bode odobrila) odgovore lahko Banatčani z davščinami na naš les. Posebno ostro pa se je poslanec Petovar uprl obdačenju električnega toka, ki bode hudo zadelo industrijo.

pa tudi obrt in privatni konzum. Povrh tega pa leži v tem pobuda za finančnega ministra, da pride tudi on z državnim obdačenjem električnega toka. Ko je celjski poslanec dr. Ogrižek opoziciji nasvetoval, naj gre radi svojih ugovorov proti proračunu v — umobolnico, je bil proračun z glasovi večine — sprejet. Na to se je pričela specialna debata o proračunu. Poslanci kmetko-demokratske koalicije so stavili nujni predlog, naj oblastni odbor protestira proti uzakonjenju § 69 finančnega zakona (glej zadnjo »Novo Dobo«). Predlog je bil — soglasno sprejet. Seveda, saj sede v oblastni skupščini drugi klerikalci kakor v Beogradu.

V včerajšnji seji se je nadaljevala specialna debata o oblastnem proračunu. Pri razpravi o zdravstvu se je soglasno konstatiralo, da je treba misliti na lastno oblastno umobolnico, ker je v ljubljanskih zavodih premalo prostora. Pri razpravi o proračunu za pospeševanje obrti je izvajal posl. Möderndorfer, da imamo v oblasti 6.509 obrtniških vajencev, od katerih niti polovica ne obiskuje obrtnonadaljevalne šole. Poslanec je mnenja, naj

bi se omejil sprejem vajencev, ker je veliko število pomočnikov brezposelnih. Pri razpravi o šolstvu in prosveti se je izjavil klerikalni poslanec Hraščelj proti podpiranju občinskih knjižnic, raje se naj podpirajo kulturna društva. To je seveda voda na klerikalni mlin! Pri obravnavanju kritja se je sprejela oblastna taksa za nočni obisk kavarn in barov ter na igranje s kartami v kavarnah. O tem, kdo bo ta davek pobiral in kako se bode kavarinarje k pobiranju sililo, se ni razpravljalo. Nadalje se je sklenilo pobirati 50% doklado k državni veselični taksi in 25% doklado k državni taksi na vstopnice h kinopredstavam. Sprejete so bile z glasovi klerikalne večine tudi oblastne takse na motorna vozila, na lovske karte in na zakupnino lovov. Opozoritve opozicije, da bodo s to takso oškodovane bčine, večina ni upoštevala. Določba, naj bi se pobirala 200% doklada na vina, ki se uvažajo v mariborsko oblast, je odpadla. Bila bi tudi naravnost groteskna. Davek na električni tok je bil toliko spremenjen, da se je za velike odjemalce (industrijo) davek za kilovatno uro znižal na poldrugo, ozir. na jedno paro. Omeniti je treba, da so bile vse no-

ve takse in davščine sprejete samo z glasovi klerikalne večine.

Z.:

Peterčkov Božič.

(K predstavi »Peterčkovih sanj« v celjskem Mestnem gledališču.)

Zagonetni trenotek, ko je dan najkrajši in noč najdaljša, praznuje človeštvo od nekaj kot enega največjih praznikov. Za krščanstvo je ta čas tem pomembnejši, ko se je baš tedaj rodilo sinomašnemu paru dete, ki je s svojim naukom zrevolucioniralo tedanji svet in položilo temelje vse današnje kulture bele rase človeka.

Rodil se je Kristus.

V tisočletjih, tekem katerih živi človeštvo na isti skorji zemlje, ki jo tepamo danes mi, so bili in so še mrz, sneg in nočni svet vtisnili človeku oni nežni božični dojam, ki daje pečat značaju praznovanja in čustvovanja. Božič je praznik tišine, pravičnih čarov, minuta obstanka vsega gibanja. Vsa narava zadrži za hip svoj dah, zamaknjena v blaženost pokoja in odrešenja. Sveta noč.

Za nas, ki nam jo je prineslo dete, je božična noč eminentna prilika, ko

Mestni kino Celje

Od 21. do 28. decembra največji film vsih časov

„Casanova“

„CASANOVA“ prekaša vse ostale filme na svetu!

V glavni vlogi

Ivan Možuhin

najsijajnejši ruski filmski umetnik.

I. del od 21. do 25., II. del od 26. do 28. decembra.

»Ako bo nasvet dober, se ne boš po njem ravnal, če bo pa slab, bom seveda jaz kriv.«

»Poslušaj!«, je nadaljeval. »Izgubil sem listnico. Precej denarja in potni list. Jutri bi moral odpotovati z ženo — kaj naj storim sedaj?«

»Povej ženi!«

»To ni nasvet! Ravno to je na stvari, da žena tega ne sme zvedeti.«

»Ali si že dal v časopise?«

»Ne smem! Ko bom jaz v uradu, lahko kdo odda ženi listnico in, če ona najde v njej fotografijo . . .«

»A . . . sedaj pa že razumem! Daj v liste, naj najditelj izroči listnico meni.«

»Tudi besede »listnica« ne sme biti v oglašju. Moja žena prečita vse liste od prve do zadnje črke in bi takoj slutila. Ona je pač ženska.«

Nagnila sva se nad beležnico, premišljala ure in ure, in sva, ko sva bila že na zadnji strani, sestavila sledeči oglas:

Ako mi znani gospod, ki mi je sinoči nekaj ukradel, do danes zvečer ukradene stvari ne vrne, ga predam policiji.

Ob osmih zjutraj sem že čital v listih ta oglaš, o pol devetih je zazvonil zvonec nad mojimi vrati.

Vstopil je možak sumljive zumanjo-

sti, privlekel iz žepa zlato uro, jo položil na mizo in zamrmral:

»Tu imate! Sicer pa to nisem jaz, ampak moj tovariš . . .«

Hotel sem ga opozoriti, da nimam danes rojstnega dneva, da ura najbrž ni namenjena meni, toda že je izginil.

Bila je res lepa ura z zvoncec, a znotraj na pokrovu so bile vdolane besede: Dar Njegove Visokosti Afganistanskega Emirja.

Komaj sem spisal pismo, v katerem sem se Emirju zahvalil za dar in mu obljubil, da mu bom posvetil prvo knjigo, ki jo izdam, že je zopet zazvonil zvonec.

Majhna deklica, bosa, oblečena po stari modi, je stala pred vratmi.

»Ta zavoj moram oddati tu«, je rekla in odšla.

Zavoj je bil prevezan na vse načine in vedno, kadar sem mislil, da sem našel pravi voz, sem se zmotil.

Končno sem vrstico prerezal in privlekel iz papirja bronasto figuro, napol golo mitološko bitje brez noge in listek, na katerem je bilo napisano, da je noga že prej bila razbita.

Res je manjkala kipu leva noga, a vendar bi ga še lahko poklonil kakšni prijateljici kot poročno darilo.

Kaj je predstavljal kip? Venera ni bila, ker Venera drži roke vedno na boku. Po labudu bi lahko sklepal, da je Leda. Toda lahko, da je bil labud pav in potem bi bila Junona. Labud,

ali katera ptica je bila, se umetniku ni posrečil. Lahko bi bila tudi sova, potem bi bila Atena.

Ko sem še razmišljal o tem zoološkem problemu, je tretjič zazvonilo.

Vstopil je mlad gospod, ki je najbrže ušel iz policijskega albuma s cigareto v ustnem kotu in rokami v hlačnih žepih.

Ko je potegnil roke iz žepa, mi je pokazal kup majhnih predmetov, jih položil na mizo in rekel:

»Poglejte, če je tu kaj vašega?«

Izbral sem si prstan z briljantom, srebrn ustnik za smotke in ponikljano vžigalo, se mu zahvalil in ga spremlil do stopnic (Od takrat mi manjka igla za kravato.)

Za njim je pozvonila stara, brezzo-ba baba in mi izročila listnico. Toda to ni bila prijateljjeva listnica.

Nato je pozvonil sluga, ki mi je prinesel turistovski klobuk. Bil mi je sicer prevelik, toda vzel sem ga, ker nisem hotel zamere.

Nato je pozvonila neka dama, zelo našminkana in parfumirana, ki mi je smehlajaje izročila aktovko, deset tisoč dinarjev in zapisnik občnega zbora »Udruženja za reformo življenja« in zašepetala: »Sinoči smo morali biti zelo pijani. Niti spoznati te ne morem več.«

Tudi jaz nje nisem mogel . . .

Nato je pozvonil od nog do glave eleganten gospod z monoklom in mi

ponudil palico s pavijanovo glavo iz ebenovine.

Nato je pozvonila objokana deklica, ki mi je vsa v solzah zatrjevala, da je bilo to prvič in zadnjič in mi pustila srebrno dozo.

Veseli me je, da živim v tako poštenem stoletju.

Nato je pozvonil poštar in mi oddal petnajst površnikov, volnen jopič in žensko nogavico.

Nato je pozvonil pismonoša in mi oddal brzojavko, v kateri mi je bilo javljeno, da se nahaja lokomotiva poljske železnice na cesti med Gantingom in Mlinovom in, da jo lahko tam prevzamem.

Nato je zazvonil telefon in Evgen mi je javil, da je žena našla listnico v podlagi suknje. Potovanje sta odgodila. Prosil me je, naj mu priporočim dobrega odvetnika za tožbe za ločitev zakona.

Zvečer je prišla policija z vozovi, da odpelje mene in vso mojo zbirko.

Nadstražnik je bil zelo vljuden in me je vprašal, če res mislim, da je policija tako neumna?

Nato so me fotografirali in mi na črni plošči vzeli odtiske prstov.

Od tedaj mi vedno sledita dva stražnika. Delamo se, kot da drug drugega ne poznamo. Boje se pač, da mi spet kdo kaj ne ukrade. (Prevel B. R.)

se raznežimo in potročimo. Nič čudnega ni, če se nam misli vračajo nazaj v prva leta, v leta začudenja, nerazumljenih čustev in neskajljene sreče, če se nam oči obračajo na tiste male ljudi, ki so danes taki, kakor smo bili mi v onih letih. Stare, nikdar domišljene pravljice ožive spet v pepelu spomina skupno z obrazi onih, od kojih smo odprtih oči in ust svoje dni požirali. Srečni smo, če zblešči na licih dece, ki je danes to, tišči raztreseno iskreni smehljaj, ki ga na sebi nismo nikdar videli, pa kljub temu vemo, da je pravi. Sanjamo mi, zopet otroci, in sanjajo oni, otroci.

Peterček je pameten in bolehen sinček, ki je očeta in mater — že imel in ki ve o gmotni sreči samo toliko, da jo uživajo drugi, on pa ne. Ne vem, koliko je star, gotovo pa je ob smrti mame že slutil, da mu je umrla baš mama. In najsi se nagrbana babica še tako suče okrog njega ter ga neguje, bolehnost njegovega drobnega telesa ga nagiba k notranjosti, v kateri zastoj grebe po materinem objemu. V božični noči umre po vročinskih sanjah, ki so natrpane bajk in basni, s katerimi mu je babica polnila dušo, hoteč mu olajšati hiranje in koprnenje.

Božični mož pripoveduje njegovo zgodbo s pedagoškim prologom in takoj otvori sceno: Peterčkovo bolniško sobo. V deloma vezanem dialogu se razprede med Peterčkom, babico in beračem, ki je gost beračev, predzgodovina. Berač, v resnici čarodej, pove na to Peterčka h kralju Matjažu na obisk in še k sebi v gozd, kjer se Peterčku pokaže Jezušček. Peterček si izprosi svidenje z mrtvo mamico: smrt, kar se izpolni v zadnji sceni.

Ta meglena povest pa je le megleno začrtano ogrodje, ki je skrito pod pestro pravljicnostjo. Namenjena deci, ji hoče nuditi oni svet, ki ga sicer samo sliši opisovati. Osnovni ton je ljubezen do matere — madone.

Ali kako je življenje drugačno! Baš pred kratkim se je zgodilo to-le: Živel je šestleten fant, šest let je živel in nato umrl. Po smrti so ga preiskali zdravniki in našli, da na trupelec ni mesta, kjer bi ne bilo sledov udarcev. Zakaj ta fant je imel i mater i očeta, ki danes oba sedita za mrežo, sojena, da sta stolkla dete v smrt. Kaj je zakrivil ta — Peterček? Zakaj je moral šest let prejetati v krivici, ki je njegova revna duša niti razumeti ni mogla. Zakaj mu ni bilo damo, da bi bil — sirota?

Paradokson, ki ni pravljica. Ko bo napočil sveti večer, ko se zberemo okrog drevesca, bo prav in lepo, če poklonimo saj eno misel temu resničnemu Peterčku, ki bo imel takrat v mrzli krsti pod zmurnjeno zemljo svoj prvi božični večer, večer miru in pokoja, večer brez bolesi in ran. Ko homo na Sv. Štefana gledali onega Peterčka in živili pravljico prigode, ne pozabimo, da je oni Peterček koprnel po mami, ker je vedel, kaj je z njo izgubil, ta Peterček pa je bil oropan — sirota ob živih starših — pravice na ljubezen do matere. Jadno dete, da bi njegova šestletni križev pot prinesel odrešenje njemu enakim.

Nadaljevanje razprave o novem zakonu o neposrednih davkih.

V sredo dopoldan je imel svojo sejo davčni odbor Narodne skupščine, v kateri je nadaljeval razpravo o novem davčnem zakonu. Sklenjeno je bilo več olajšav glede kazni in glede izterjevanja davkov. Tako je na pr. sklenjeno, da se predpiše v slučaju davčne utaje samo dva- do štirikrat tako velika, globa kakor je znašala davčna vsota. Preje je bila globa štiri- do osemkrat tako velika! (Zadostoval bi tudi enkratni znesek! Op. ur.) Dalje se je določilo, da se plačujejo kmečki davki 15. avg. in 1. novembra. Važno pa je določilo, da se kmetu ne sme vzeti hiša, 20 oralov zemljišča, dvorišče, par vozne živine, kola in plug za plačilo davka in doklad tako dolgo, dokler še ima kakršnokoli premoženje ali nepremično imetje za plačilo dolga.

Vesela zgodba z dežele.

Pri zadnjih skupščinskih volitvah je bil za poslanca postavljen tudi gosp. Bedjanič, posestnik in župan v Obrežu pri Središču. Naše vedno verno

ljudstvo menda v ormoškem in prevaljskem okraju mu je verjelo, da ga bode v Beogradu odlično zastopal. Nekaj manj pa mu verujejo njegovi sosede v Obrežu. Kajti pri nedavnih volitvah župana je »skoz padel«. Njegovi nasprotniki so to polomijo še posebej podčrtali s tem, da so zvečer priredili bakljado z godbo v čast novemu županu. Neverjetna zlobnost kakor so je res zmogni samo naši podeželski neverniki.

Celjske vesti.

Današnja številka obsega 12 strani. Prihodnja številka izide v sredo 24. decembra popoldne.

Današnji številki smo priložili koledar za leto 1928 za vse naročnike.

Potožnice

smo priložili današnji številki. Prosimo cenjene naročnike, da se jih pridno poslužijo in nam nakažejo naročnino za prihodnje leto. Zaostale pa prosimo še zadnjič, da poravnajo zaostalo naročnino, ker jim bomo z Novim letom brezpogojno ustavili list.

c Silvestrov večer sokolskega društva v Celju bo zadnji dan leta v veliki dvorani Celjskega doma zbral vse, ki hočejo par ur preživeti v prijetni družbi v neskajljenem večeru. Sokol je sestavil bogat in zanimiv spored. Polnočno alegorijo setavi s priznomo mojstrsko roko br. Benčan.

c Znani § 82, ki štiti bogate banke in deniške družbe pred večjimi občin-skimi, okrajnimi in oblastnimi dokladami, se nahaja tudi letos v proračunskem zakonu pod številko 67. Ta usodni § povzroča na pr. odmero 515% okrajne doklade za vse one Celjane in okoličane, ki plačajo hišni in zemljiški davek, pridobnino itd. Letos ob volitvah je rekel g. dr. Korošec v Ljubljani, da bo § 82 tako »ven letel« kakor je prišel v proračunski zakon. § 82 je v tej obliki res »ven letel«, zato pa je prišel § 67. Bog ve, ali ima naša črna politična družba sploh kaj srca za ljudi?

c Da se ugotovi! Zadnje dni ste zborovali v Zagrebu in Novem Sadu zbornici za trgovino, obrt in industrijo. Obe ste po temeljiti razpravi o davčnem vprašanju energično zahtevali od vlade in od Narodne skupščine izenačenje in znižanje neznosnih davčnih bremen. In črna zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani?

c Vesele praznike želijo vsem znancem in znankam, osobito pa sokolom Celjske sokolske župe Andrej Lipovšek iz Petrovc, Viktor Šarlah iz Celja, Oton Hirshek iz Teharja, Milan Zgamba iz Teharja, Franjo Držan iz Štor, Anton Paušer iz Vojnika, vsi mornarji 1. razreda strojne podčastniške šole v Dzenoviću (Boka Kotorska).

Danes in

o božičnih praznikih

zaprčeta

Liane Haid in Willy Fritsch

Zadnji valček

po zvokih prvovrstnega orkestra v

Kinu Gaberje

c Odrte planinske koč. Savinjska podružnica Slov. planinskega društva v Celju opozarja turiste, smučarje in izletnike, da je vso zimo odprta in izvrstno z vsemi vrstami jedil in pijač oskrbovana Celjska koča. Pri koči je napravljeno novo sankališče. Smučarji imajo v bližini polno lepih prostorov za smučanje. V koči so na razpolago tudi prenočišča. Koča je stalno dobro in toplo zakurjena. Poti mimo apnenice in po mestnem logu ste povsem izhojeni. Odrto in oskrbovano je vso zimo tudi Piskernikovo zavetišče v Logarski dolini. Kdor hoče praznike in novo leto preživeti v prekrasni pokrajini v miru gozdov in planin, naj pohiti iz mesta v naravo, odkoder se bo vrnil zdrav in vesel na duhu in na telesu.

Prva prireditev v sezoni je 5. januarja 1928:

P-L-E-S

trgovskih nastavlencev.

c Upravno sodišče ostane v Celju. V finančnem odboru Narodne skupščine je včeraj predlagal poslanec dr. Svetislav Popović, naj bi se upravna sodišča v Celju, Skoplju in Dubrovniku ne ukinita, pač pa se jim naj odkažejo posamezni posli Državnega sveta, da se temu olajša delo (?).

c Obrtniški sestanek. Slovensko obrtno društvo v Celju sklicuje za dne 26. decembra 1927 (Sv. Štefan) običajni obrtniški sestanek, ki se bo vršil ob 8. uri zvečer v restavraciji Narodnega doma. Vsi obrtniki iz Celja in okolice so vabljeni na ta sestanek brez vsakega nadaljnega obvestila.

c Lastniki hiš in zemljišč, odn. njihovi zastopniki se kar najnujnejše opozarjajo na § 9 cestno-policijskega reda za mesto Celje, glasom katerega

morajo biti hodniki pred hišami in zemljišči do 7. ure zjutraj očisti in v zimskem času zadostno posuti s pepelom ali peskom ali žaganjem itd. Mnogi lastniki hiš in zemljišč, odn. njihovi zastopniki sicer zadoščajo predpisu glede čiščenja hodnikov, zanemarjajo pa v zgoraj cit. paragrafu cestno-policijskega reda normirani predpis glede posipanja hodnika, ki ima namen ponesrečenja vsled polzkih hodnikov preprečiti. Lastniki hiš in zemljišč, odn. njihovi namestniki so za poškodbe oseb in lastnine, nastale na hodnikih vsled zanemarjenja zakonite dolžnosti, predpisane v paragrafu 9 cestno-policijskega reda odgovorni tudi po določilih kazenskega zakona in jamčijo tudi zasebno-pravno za posledice nastale škode, oziroma poškodbe. Osebe, ki ne bodo upoštevale predmetnih določil cestno-policijskega reda, bo podpisani mestni magistrat kaznoval z vso strogostjo in bo pustil njihove hodnike očistiti, odn. posuti na njihove stroške. — Mestni magistrat celjski.

c Darilo. G. dr. Dominik Drnovšek, odvetnik na Laškem je poslal iz neke kazenske poravnave deški okoliški šoli v Celju 150 Din za revne učence. — Upraviteljstvo izreka za ta dar v ime nu ubogih otrok prisrčno zahvalo.

c Plesni venček trgovskih nastavlencev obeta biti tudi letos najprijetnejša zabava v sezoni. Gotovo je vsem obiskovalcem lanskega plesa še dobro v spominu, kako okusno, zabavno in domače je potekla ta noč. Pričakovati je, da bode tudi letos vsakdo odnesel samo lepe spomine s plesa dne 5. ja-

Cyanik najučinkovitejši strup za lisice in druge roparice. Ampula 10 Din. — **Cyankali** v mošnjicah kos 7 Din. — **Strihin** se dobi svež v drogeriji

Sanitas, Celje

NB. Pri nabavi je treba prinesiti vedno strupno dovolilnico.

nuarja. Tam v gornjih prostorih nam bode sviral najboljši Negodetov Jazz-band iz Ljubljane moderne komade za ples, pa tudi prijatelji valčka pridejo na svoj račun. Kotiljonska četvorka bo jako zanimiva. Zato 5. I. vsi v Narodni dom!

c Umrla sta 76-letni posestnik Ivan Vrečar iz Lisc pri Celju in 74-letni krojaški pomočnik Anton Krajnc v Celju. N. p. v m.!

c Nočno lekarniško službo ima od sobote, dne 24. do vključno petka, dne 30. t. m. lekarna »Pri Mariji pomagaj« na Glavnem trgu.

c Celjska okoliška občina je naklonila tukajšnji državni zaščiti dece in mladine za božičnico 2500 Din in letni prispevek 1000 Din, skupaj 3500 Din. Odbor se za ta velikodušni dar prav iskreno zahvaljuje.

c Mestna elektrarna sporoča, da na božični praznik, dne 25. t. m. od 8. do 12. ure dopoldne ne bo električnega toka, ker ga ukinje elektrarna Fala.

c Poskušen samomor Celjana. 24-letni elektrotehnik Ignac Horvat iz Celja je iskal zadnji čas službo v Zagrebu. Poprej je bil uslužben v Crikvenici, kjer so ga pa pred štirimi meseci odslovili. Ker ni mogel najti v Zagrebu služba, se je te dni ves obupan napotil v Zelengaj pri Zagrebu in si pognal iz samokresa kroglo v glavo. Našli so ga pasanti in ga oddali v bolnico. Težko ranjeni Horvat bo najbrž okreval, ker si s strelom ni ranil možganov.

c Ali se lahko nosijo tanke nogavice? To vprašanje je rešeno: odkar se tanke nogavice iz flora in umetne svile brez vsake škode perejo v raztopini milnih lusk »Labod«. — Najbolje je oprati fine nogavice takoj, ko se jih sleče, pa bodo kot nove.

c Pri boleznih želodca in črev, pomanjkanju teka, nepravilnem odvajanju, napetih bolečinah v čelu, draženju k bljuvanju se s pomočjo 1 do 2 čaš prirodnih Franc Jožefove gorke vode doseže emeljito izčiščenje. Bolniške izjave potrjujejo, da tudi bolniki v postelji radi jemljejo Franc Jožefovo gorke vode.

Mestno gledališče.

Repertoar:

Ponedeljek, dne 26. decembra ob 16. uri popoldne: »Peterčkove poslednje sanje«.

Opozarjamo še enkrat, da se vrši premijera Pavla Golie božične povesti »Peterčkove poslednje sanje« na praznik sv. Štefana popoldne ob 16. uri. Vsebinsko igre prinašamo na drugem mestu. Predstava, ki jo režira g. ravnatelj V. Bratina, je izven abonententa. Predprodaja ystopnic je v knjigarni Goričar & Leskovšek.

Reklamne objave.

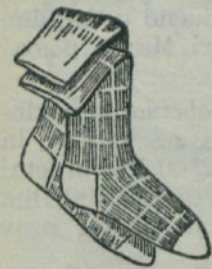
R **Revmatizem** (izjava zahvalnosti). G. dr. I. Rahlejevu, Beograd, Kosovska 43. Spoštovani g. doktor! Letos, meseca junija, sem dobil dve steklenici leka proti revmatizmu Radio Balsamika, ki ste mi na mojo zahtevo poslali. Zahvaljujem se Vam za dobro zdravilo. Eno steklenico sem uporabil še le sedaj, a eno sem dal svojemu tovarišu. Dosežen je zelo dober uspeh. Sedaj se počutim zelo dobro, istotako tudi moj tovariš. Zato Vas prosim, da mi pošljete še pet steklenic, ker imam tovariše, ki bolujejo za revmatizmom, pa tudi sam hočem še nekoliko nadaljevati z lečenjem. Vljudno Vas pozdravlja **Petar Mladenović**, podnarednik 33. granične čete, Kriva Palanka (Južna Srbija), 11. XII. 1927. — **Lek Radio Balsamika izdeluje, prodaja in razpošilja po poštnem povzletju laboratorij Radio Balsamika dr. I. Rahlejeva, Beograd, Kosovska 43. Lek se dobi tudi v vsaki boljši lekarni in drogeriji.**

R **Ne v potu svojega obraza**, ampak s pomočjo moderne znanosti peri svoje perilo! Peri perilo ne da pereš, »Radion« pere sam, pa radi tega še danes kupi en zavitek! Ne škodi perilu.

Kino Gaberje: Zadnji valček!

Moške nogavice iz bombaža

gladke Din 8.—, 12.—,
Mele „ 18.—,
modne, najnovejši vzorci Din 20.—,
22.50, 25.—, 27.50.
flor Din 30.—, 35.—, 40.—,
45.—, 50.—.

Volnene nogavice za gospode

gladke Din 40.—,
jakard, najnovejši
vzorci Din 45.—,
50.—, 55.—,
60.—, 65.— in
70.—.

L. Putan, Celje.

Po domovini.

d. Dr. Janko Babnik, predsednik višjega deželnega sodišča v Ljubljani, je umrl v sredo zjutraj v starosti 66 let. Bil je znamenit slovenski jurist, ki je med drugim ustvaril slovensko-nemško pravno terminologijo in spisal nebroj strokovnih pravnih razprav. Po vojni se je predvsem bavil z ureditvijo slovenskega sodstva v naših državah.

Razširjajte „Novo Dobo“!**Književnost.**

k Krivoprišežnik. Narodna igra s petjem v sedmih slikah. Po Anzenbergerju priredil in predelal za slovenske odre Adolf Robida. Drugi popravljeni natis. Ljudski oder 2. zvez. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1927. Cena Din. 18.—. Že precej časa je pošla prva izdaja Krivoprišežnika. Zato je prav, da je Jugoslovanska knjigarna izdala drugo, popravljeno izdajo te priljubljene narodne igre. Krivoprišežnik si je črtal pot po vsej deželi. Njegova vsebina je resno-vzgojna in tudi za današnje čase prav prikladna. Prireditve se ozira na naše razmere in ne nudi nikakih tehničnih težav glede uprizoritve igre. Zahteva 5 moških in 5 ženskih vlog, od katerih so samo 3 vloge, večje in težje. Igra igra lahko prav vsak, še tako majhen oder. Druga izdaja je precej popravljena; marsikaj je izpuščenega, kar se ni obneslo in tudi dialog je mestoma popravljen. Nad vse važne so opombe, kjer najde režiser praktično navodilo, kako naj uprizori grom, strelo vihar, dež itd. Pridejana karakteristika nastopajočih oseb je kratka, a izčrpna in bo gotovo povsod dobrodošla. Tako je izdal Ljudski oder letos na novo Molierovega Skopuha, Lumpacii vagabunda, Zavravljivca in Krivoprišežnika. S temi štirimi izbranimi igrami, ki zastopajo burko, klasično veseloigro, sanjsko-realistično in težko dramo, bo lahko vsak oder kril svoj repertoar in bo nudil vsakemu obiskovalcu nekaj, kar si bo želel. Popravljeni »Krivoprišežnik« je pa tudi primeren kot šolsko čtivo, ker vsebuje mnogo vzgojnih momentov in ima lepo, moralno jedro, gladek slog in potreben komentar.

Gospodarstvo.

g Prodaja. Dne 4. januarja 1928 se bo vršila pri Intendantskem slagališču Dravske divizijske oblasti v Ljubljani direktna pogodba za prodajo starih vreč. Predmetni oglas je v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani interesentom na vpogled.

Dopisi.

Iz Ormoža. V petek, dne 6. prosinca 1928, na dan Sv. Treh kraljev, po rani maši bode na osnovni šoli v Ormožu ustanovni občni zbor Sadjarskega in Vrtnarskega društva. Ob tej priliki se bode predavalo o sadnem drevju, sortah jabolk ter jabolčni kupčiji in prodaji. Kmetje in gospodinje, fanti in dekleta, pridite v velikem številu ter pristopite k društvu, kajti sadjarstvo je velik vir dohodkov v našem okraju. — Pripravljajni odbor.

Božična prodaja!

Pri nakupu božičnih daril priporočam svojo bogato zalogo vsakovrstnega blaga. Opozarjam cenj. občinstvo, da sem globoko znižal cene.

Fr. Urch, manufakturna trgovina
Celje, Glavni trg.

Kino.

Mestni kino. Petek 23. in nedelja 25. decembar (Božič): »Casanova«. I. del. Grandiozen vefilm v 2 delih in 12 ogromnih dejanjih. V glavni vlogi Casanove najslavnejši ruski filmski umetnik Ivan Možuhin, znan iz vefilma »Carjev sel Mihajlo Strogov«. V ostalih vlogah slovite lepote Diana Karenne, Suzana Bianchetti, Jugoslovenka Jenny Jugo, grofica Rina de Liguoro, znana iz vefilma »Zadnji dnevi Pompejev« in Rudolf Klein-Rogge, znan iz vefilma »Metropolis«. Režija: Aleksander Volkov. — Ponedeljek 26. (Štefanovo), torek 27. in sredo 28. decembra: »Casanova«. II. del. — »Casanova« je priznana najslavnejše filmsko delo sedanjosti in daleko prekaša vse dosedanje svetovne filme. Vefilm »Casanova« je deloma kalorian; njegova krasota je uprav nepopisna. Dejanje se godi v 18. stoletju v Benetkah, Avstriji in Rusiji. Občinstvo se opozarja, da si preskrbi pravočasno vstopnico. Predstave: v petek 23. ob 8.15. na Božič in Štefanovo ob pol 3., 4., 6. in 8.15, v torek 27. ob 8.15, v sredo 28. decembra ob pol 7. in 8.15.

Kino Gaberje. Petek 23., nedelja 25. (Božič) in ponedeljek 26. decembra (Štefanovo): »Zadnji valček«. Izredno lep film v 7 dejanjih po istoimenski opereti Oskarja Straussa. V glavnih vlogah Liane Haid, Willy Fritsch in Suzy Vernon. Sijajen Ufa-film. — Torek 27., sredo 28. in četrtek 29. decembra: »Mladost zmaga«. Velika senzacija v 6 dejanjih po romanu Hedvike Courthes-Mahlerjeve. V glavnih vlogah Greta Reinwald in Bruno Kastner. Vefilm. — Predstave: ob delavnikih ob 8.15, na Božič in Štefanovo ob pol 3., 4., 6. in 8.15.

POGLEJTE

nizke cene čevljev:
Iz teletine moški 152 Din, iz kravine moški podkovani 154 Din, golzerci 180 Din, boks moški amer. ali pol šimi 159 Din, boks nizki moški ali ženski 149 Din, damski ševro 169 Din, damski lak 199 Din, otročji iz ovčevine

30 Din, iz teletine 41 Din, iz boksa 54 Din, izbira novih modelov vedno veljanska!
Ve trgovina
R. Stermech, Celje.
Oglejte si izložbo! Zbirajte listke za nagrado!

Vesele božične praznike in srečno Novo leto!

Želi vsem svojim strankam in se za naprej priporoča

KARL KRAMER, krojč
Ljubljanska cesta 19.

Zanesljive zastopnike

v vseh večjih mestih za prodajo vrednostnih papirjev na obroke išče
HRVATSKA BANKA D. D. ZAGREB
Margaretska ulica br. 4.

P. n. občinstvu na znanje!

Specijalno izdelovanje vseh vrst finega mehkega in škrobljenega moškega perila po meri in dunajskem kroju priporoča c. občinstvu

konfekcija
moškega perila

R. Z. Pajk

Celje, Dolgo polje 9 a
(vila Winter) 52-12 s

Vesele božične praznike in srečno Novo leto

želi svojim cenjenim strankam

JOSIP JAGODIČ, CELJE
trgovec s špecerijo in železnino

Zdrave in vesele božične praznike ter srečno Novo leto

želi vsem svojim cenjenim odjemalcem

turdka

Naraks in sinova

sodavičarji

Zg. Ložnica pri Žalcu

Proda se poceni

bencin-motor

4 HP in dinamo stroj 10/8, vse v dobrem stanju. Vprašati pri Nikolaj 2 Erni, Celje, Čret 37. 2

Meblovana soba

za eno ali dve osebi se takoj odda.
Naslov v upravi.

Vljudno naznanjam cenj. občinstvu,
da prodajam sveže

goveje meso II. vrste
po 10 Din kg
na Glavnem trgu.

Za obilen obisk se priporoča

Josip Gorenjak,
mesa in klobasičar, **CELJE.**

Ročni voziček

se kupi. Naslov v upravi lista.

Plašče

kostume za dame, površnike, obleke izgotavlja po nizki ceni ter modernizira in obrača plašče in obleke **KARL KRAMER**, Ce je, Ljubljanska c. 19 (poleg plinarne). 5-6

Premog zabuhovski, trboveljski in iz vseh drugih rudnikov dobavlja in dostavlja na dom v mestu in okolici

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Viničar

če mogoče z ne preštevilno družino, se išče za vinograd ca. 4 in pol johov. Vprašati pri A. Sabljak, Celje, Forsthoft.

Najfinejši čaj

in rum, pristno slivovko in brinjevec, pristni med, sveže žgano kavo

priporoča

Josip Jagodič, Celje, Glavni trg.

Naznanilo otvoritve!

Cerjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v Celju, Gosposka ulica 26

delavnico za ortopedijo in fino mehaniko.

Cenjene stranke bodo v vsakem oziru kar najbolje postrežene ter se priporočam za vsestransko naklonjenost.
Z odličnim spoštovanjem

JOŠKO AMAN
mehanič-ortopedist.

Franjo Dolžan, Celje

Za kresijo št. 4

Kleparstvo
in naprava strelododov.
Pokrivanje streh in
zvonikov.

Vodovodne
inštalacije, naprava modernih
higijeničnih kopalnih sob,
klosetov in zdravst. naprav.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršujejo točno in solidno ter po konkurenčni ceni. — Proračuni brezplačno. — Za vsa nova dela se prevzame jamstvo.

RUSO trajni kodri

z oljnatim ovitkom Din 10.—

brez olja Din 5.—

E. Paidasch, frizer za dame
Celje, Kocenova ul. 2 (zraven hotela »Evropa«).

Božična priloga

Sobota, dne 24. decembra 1927.

Franjo Roš:

Pozdrav iz domovine.

Ta dan pred svetim večerom smo uro prej nego običajno prenehali z delom v pisarni. Voščili smo si prijetne praznike in se razšli; večina na kratek dopust. Le korporal Miklič, petdesetletni nadučitelj s Krasa, z rumenim trakom enoletnega prostovoljstva okrog rokavov, je ostal tu in jaz z njim. Tolažili so naju z dopustom za Veliko noč, ki pa je bila še daleč, daleč kot domovina.

Miklič, droben in skromen, kakor je bil, je hitel, da pomiri sebe in mene:

»Se dobro, da je tako. Da le ni človek nocoj kje tam zunaj v jarkih na Poljskem, na Doberdobu. Tu je vsaj topla peč in streha. Tu ni nevarnosti.«

»Ali denarja ni za cigarete, kozarček vina, toplo večerjo.«

Prevdarila sva ves svoj položaj in zaprla pisarno.

Po velemestnih ulicah je valovalo življenje mimo razžarjenih izložb, prešernost je sijala z obrazov vrveče množice. Sneg je padal rahlo in se sproti topil na blestečem alfaftu. Preko dveh ulic sva dospela do hiše, kjer sva stanovala v sobi z zamreženim visokim oknom, shrambi podobni, ki so do nje vodili ozki, temni hodniki. V kovčkih sva izbrala kup knjig, ki sva jih dotlej tovorila seboj po svetu. Z njimi sva krenila v zakotno knjigarno Simona Rubla, starega Žida. Izplačal nama je zanje štiri cele krone.

V bližnji stranski ulici sva stopila v krčmo z nizkim stropom, zamazano in domačo. Ljudje so sedeli tam, ki ne vedo, kako bi drugače obhajali ta večer. Naročila sva toplo jed in vina. Skrivalj sva izprosila zavitek cigaret.

Miklič je zadovoljno utripal z drobnimi očmi izza očal, gosto zavil v tobakov dim. Vihal si je redke brčice in mi pripovedoval zaupljivo:

»Veste, tudi tako je dobro. Simon Rubel je častivreden človek. Kako bi nama bilo sicer nocoj? Tako pa bo vse v redu. No, lahko bi bilo tudi bolje. Doma na primer. Vida, moja edinka, bi mi nocoj igrala na klavirju, jaz bi goslal. Postavila bi božično drevesce in pod njim bi me čakale kake volnene nogavice; Vida bi jih bila sama spletila. Ali pa zavitek tobaka, morda kravata. Pa potice, vino in še kaj. In bi zapela, o, ko pa poje kot ptičica, srebrno in čisto. In o rajni bi se pogovarjala ...«

Miklič je zamahnil z roko in oči so mu zagorele v mokrem blesku:

»Vida, ubožica, kako se je veselila, da pridem domov o Božiču. Zdaj je že tri mesece uradnica, v dobri službi. Vem, koliko si je glavo trla s tem, da me preseneti čimbolj. Zdaj, ko ima že lastno plačo. To je bila žalostna, ko je prejela pismo, da me ne bo ...«

Trčila sva na Vidino zdravje. Ugrabila sva, kako nocoj praznuje in kako ji je. V mislih sva obiskala znanec in neznanec, ki nocoj leže v kavernah. Prehodila sva kraje ob Soči in na Krasu, se pomudila ob grobovih padlih. In zopet sva trčila na pogin vsega nasilnega gorja in na skorajšnjo prostost.

Ko sva vstajala, se je Mikliču jel zapletati jezik. Toplo žareča blagost je bila razlita po vsem njegovem obrazu, sijala je, kot da je odsev iz daljnih, lepših krajev. Iz domovine. In kot da je v tej blagosti nekaj kakor tih in plah sijaj iz tistih novih dni, ki se bližajo.

Vračala sva se domov. Opirjel se je moje desnice in ni izpregovoril. Tu intam sva obstala pod oknom, kjer je božično drevo žarelo v pisanih lučih. Pri nekem oknu sva videla celo otroške obraze, mlade, polne, vesele. Tam sva stala dolgo vrsto minut, dokler naju ni pričelo mraziti. Mikliču je klonila glava, omahovale so mu noge.

Postlal sem mu skromno posteljo, ga slekel in položil vanjo. Zaspal je mirno kot otrok. Nato sem zakuril v

železni pečici. Zaprasketalo je veselo in mahoma se je razprostrla omamna toplota po sobici. Jel sem kuhati črno kavo.

Zunaj so se oglasili koraki in potrkalo je.

Gospodinja, siva gospa Karnerjeva, je odprla duri in je z gorečo svečo v roki pokazala na gospodično, stoječo na hodniku:

»Hčerka gospoda Mikliča je prišla na obisk. Bila je že enkrat tu in tudi v pisarni je že iskala očeta.«

Vida je vstopila, drobna, ljubka, s črnim žametnim klobučkom, v temnem plašču. Njene zamolklo rjave velike oči so obstale na obrazu spečega očeta in se vprašujoče okrenila vame.

Pojasnil sem ji vso zadevo. Odložila je kovček, plašč in klobuk ter sedla na edini stol. V vsej sobi je zadisalo opojno po njeni mladosti, po njenih težkih laseh. Skodelico črne kave sem ji ponudil.

Sepetaje je pripovedovala, da je dan prej prejela očetovo pismo in se je takoj odločila, da se napoti k njemu. Samo očeta ima še na svetu in hudo bi ji bilo sami ta večer.

Srebala je kavo. V svitu petrolejke je bilo njeno mehko lice oblit s svežo rdečico. Toplo so božale njene oči očeta, sreča se je smehljala iz njih in še meni je bilo od njih dobro.

Iz kovčka je razložila po mizi dvojce potice, pecivo, zelenko vina, volnen telovnik, nogavice, deset zavitkov tobaka, tucat dišečih klobas.

Rahlo sem poklical Mikliča. Ona je stala ob postelji in čakala, da vjame njegov prvi pogled.

Odprl je oči in ni trenil. Zagostel je njen srebrni glas in sklonila se je k njemu. Nasmejala se je drhte, stisnil jo je k sebi. Oči so mu rosnost sijale. Resnica je bila lepa, boljša od najboljših sanj.

Opravljal se je in s pogledom ni mogel mimo Vide:

»Dobila je pismo: Očeta ne bo domov. Takoj je sklenila: Pojdem pa k njemu! In že je nabasala kovček in je pohitela k vlakcu. In zdaj je tu: Evo me! Kakor da bi jo iz rokava stresel, Vida!«

Ogledoval je darove. Ves blažen ji je stiskal roke. Pogled mu je švigal po mizi, ustavil se je ob vsaki reči in jo občudoval z besedo:

»Toliko tobaka, to je za dva meseca dovolj. In krasen tobak! Klobase, sveže domače klobase! Kjerkoli jih ješ, misliš, da jih ješ doma. Telovnik, nogavice. Ej, ne zmrznem še! In vino, kraški teran! Potice, pecivo. To je kakor v pravljici v deveti deželi. Saj res zdaj mislim na domovino kot otroci na tisto čudežno deželo ... Pa toliko tobaka, krasnega, pristnega! Kje si vse to dobila? To je stalo dosti denarja, Vidica ...«

Prigriznili smo, natočili kozarce. Z Mikličem sva sukala cigarete in občudovala tobak. Ni mogel prehaliti svoje hčerke, ki je vsa gorela od sreče. Pripovedovala je o domačem kraju, o bližnji fronti, o delu in ljudeh v uradu, o vsem.

Miklič je poslušal in se zapredal v gosti, sladko dišeči tobakov dim.

Prepuštil sem jima sobo in se odpravil v pisarno, da tam prebijem noč. Obljubil sem, da se v jutru vrnem. Skupaj pojdemo v cerkev in k obedu.

Zunaj je iz mrzle teme naletaval droben sneg in se sproti topil na blestečem asfaltu. Iz daljave je zapel težak zvon.

Domovina je bila daleč, a vendar tako blizu ...

George Delm:

24. decembra zvečer.

Gotovo je tako: 24. decembra zvečer lega velika, mehka tišina na Evropo, v kateri so ljudje pajjače spojeni z ono legendo o možu iz Nazareta ... Tišina in svečanost v ljudeh postaja telesna, prodira v zunanost, široke,

drugače tako oživljene ceste ždiyo v krilati, muzični turobnosti.

Kajti ta večer se slavi velik krstni dan, krstni dan novega duševnega sveta, novih prevratnih misli, ki so pred 1900 leti odločilno posegle v razvoj človeštva. Z do takrat nepoznano jasnostjo in odločnostjo je oznanjal v tej noči rojeni Jezus iz Nazareta zahteve in ideje, ki so se razširile po vsej zemlji in na katerih temelji naše današnje življenje v mnogo tehtnejši meri, nego se je poedinec po navadi zaveda.

Toda niso ta premišljevanja, ki vzbujajo ono svojevrstno božično razpoloženje, je kratkomašo svečana tradicija tega večera, pričetek v dolgih stoletjih posvečene ure, dejstvo, da udušiš, absorbira božična noč v našem stoletju prometa, tehnike in strojev vse te stvari ...

Še vedno je sveti večer najjačji kolektivni občutek človeštva. Vsakogar, ki živi v območju kristianstva, nehoti omreži na ta dan nežna moč sentimentalnega razpoloženja.

Zares: vsa kolesa počivajo! Napočil je dan duše in dobrote. Dan doma. Noč luči.

Na sveti večer proti polnoči sem stopil v malo kavarno na velikem trgu. Pusto in izumrlo je bilo žarišče velemestnega prometa. Toda kavarna je bila polna. Godba je igrala božične pesmi. Vsi, ki niso imeli družine, so bili zbrani. Vsi so peli z godbo. V poltemi so se pričeli tihi pogovori od mize do mize. Bil je kontakt, ki je družil vse ...

Samo električne nevihte svetlobnih reklam na velikem trgu so se porajale neprestano, pošastna čarovniška noč. Zelena — rdeča — modro — smuk — smuk! Toda ni ga bilo, ki bi se zmenil za to ...

Nenadoma so postali napram toliko občudovanim čudesom velemestne noči ravnodušni. Prazni. tek tehnike ...

Povsod je bila tišina, le v človeških srcih se je budil oni občutek, ki ga razum ne sme razčleniti, ker je v tako močnem nasprotju z zunanjim svetom našega časa. (Prevedel — rp —)

Ivan Burdian:

Mir na zemlji!

Kako je vendar vse tiho in mirno naokrog, tako v gozdu, kakor na livadi! Prav tako, kakor bi sneg pokrival s svojo nežnemehko odejo tudi vse glavo, da bi tudi ti pospavali, kakor vsa narava naokrog. Samo tu pa tam zdrči komaj slišno z vejice na zemljo bela teža, ki spušča za seboj nežno tenčico, bliščečo se v srebrni mesečini. Kdaj pa kdaj se tudi oglasi komaj slišno pritažen vzdih, in se ti zdi, da bi prihajal iz neznane daljine, a v resnici se ti oglašja iz nedalnega ledu ob gozdu. — To je sanjska tihota zimske noči — nikakor pa ne prenašičen mir poletja, ki se ziblje v nepokojni noči. Je nekako napeto, pozorno molčanje, podobno otrokovemu, ki nestrno pričakuje mično pravljico. In oglasila se je pravljica! — Skozi zračne zefirje se pripelja v mirnih a veličastnih zvočnih valih. Kakor čarobna pesem zvočijo ti glasovi zvonov tja, preko rešenja željne zemlje. Toda te zvonove ne zaganja človeška roka marveč Božiček sam, ki prinaša veselo oznanilo: »Mir na zemlji!« — To je tedaj ona vesela pravljica! Zdi se ti sicer, kakor da bi ne bila resnična ta božja pravljica o miru na zemlji. Pa enkrat v letu naj le presume ta blagodat človeške duše! Enkrat v letu naj le ublaži s svojim slatnim balzamom človeške rane, ki jih zadá borba življenja! In ko se zaziblje Božiček na valih zvončnih glasov čez širno zemljo, da zbere ljudi k priprostim jaslicam z Jezusčekom, pred katerim kleči njegova mati v sveti udanosti, da to podo v človeški — tako dirnujoči, a vendar v tako čeznaravno posvečeni

idili izpopolnjuje, tedaj se razširja po svetu posebna želja po zlatih dnevih, v katerih bi si bili vsi ljudje bratje in bi miroljubne besede »Mir na zemlji!« našle resnično izpolnjenje. — Da, to je divno potovanje s tem Božičkom, ki nas odnaša na svojih mehkih krilih skozi dežele v razkošna mesta in borbne vasi in nam povsod prikazuje ljudi od njih najboljših in najljubkejših strani. O, kako se oklepajo na vsestranskih osrečevanjih, kako se duše topleje občutijo v požrtvovalni ljubezni do bližnjega. Da, celo v bornih kočah zasine ta žarek o vseosrečujoči božični luči. Pa tudi tu, kjer so darovi mali, ne pa ljubezen, ki ti jih daje, tudi tu se blišče oči darovateljev in obdarovancev v svojem najsvetlejšem sevu. — Nič manj veselo pa ni tudi življenje na božičnem sejmišču. Prav tako toplo bije radostno srce ljubi mamici v priprosti, ostri volneni obleki, kakor skrbnemu ateku pod razkošnim kožuhaštim plaščem — obema v radosti žarevajo lica. Vsak veselo po svojem okusu in možnosti kupuje in se veseli. Tudi to si ogleduje Božiček in vestno zaznamuje. — Vendar Božiček nima preveč časa, da bi se predolgo mudil tu. Njegova svetišča so prostori, kjer se pripravljajo jaslice in božična drevesca. Oni prostori za zaprtimi vratami, kjer se pripravljajo obdarovanja za ljube otroke, ki z nestrpnim željenjem pričakujejo trenutka, ko bodo deležni tako željno pričakovanih, a še neznanih darov. Tam je najlepša Božičkova delavnica in taru opravlja svoja srečnosna dejanja. — In mi, ki smo ga smeli spremljati na njegovem poletu po zemlji, ga bodemo, oprostivši se mu, za nekaj časa pustili samega v teh prostorih z njegovimi vernimi pomočnicami, saj mu te zadovoljno pomagajo v vseh ozirih. Pridružiti pa se hočemo ta čas zunaj našim malim, da pozvemo njihove želje, da jih nekoliko tudi ostrašimo. Kajti, če niso bili pridni, kakor se spodobi res marljivim otrokom, se lahko prigodi, da pride Božiček tudi praznih rok. In tako se veselimo na tej slastni mešanici otročjega strahu in nevere na njih obličjih. Kako samozavestno in celo vsiljivo nam deklamirajo razne božične pesmi, pripovedke, dogodiljaje i. dr. — Kako mične so še le razne božične prireditve z božičnimi spevi, katere prireja učiteljstvo s svojimi šolskimi otroci. Kako veličasten pa je slednjič trenutek, ko prestopajo otroci prag svetišča, namenjenega za ta dan. Pa Božiček je že izginil iz sope potih, brezglasno, kakor je že njegova navada. — Pričakujejo ga je na mnogo, mnogo drugih krajih. Pa, ož žalost! Mnogo je tudi ljudi, katerim se ne sme približati. To so oni, ki se v neznanški potrebi bore za življenje ali smrt, bodisi v bolniški sobi, ali zunaj v boju z ozlovoljenim elementom. Najhujše je to gotovo na odprtem in razburkanem morju, kjer preti le smrt in poguba vsenaokrog. Kje je tu srečno uho, ki bi zaslišalo mili glas: »Mir na zemlji, danes je božična noč!« Vročča želja za njih rešitev je edino, kar jim moremo darovati v imenu Božička z namenom, da bi bila tudi uslišana. Toda zapustimo kraje nesreč, pa se povrnimo k našim malčkom! — Kako vesel je naslednji dan, ko se vsak malček pohvali s svojimi prejetimi darovi. A najslajše je pa še to, da sme od različnih svojih prejetih komadov tudi praktično pokušati njih okus. Veselja ni ne konca ne kraja. Pa ne le mladina, tudi odrasli ljudje se vesele tega dogodka, ki so ga pričakovali z najboljšimi nameni za vse svoje drage. O ljuba in brezskrbna mladost, o srečne in zadovoljne obitelji! — Ti pa premili Božiček, le potuj naprej preko zimske poljane! Razlivaj svoj sja, opletaj svoj prelestni čudotvor okoli človeških src, dvigaj, osrečuj, tolaži kamor prihišiš, da se vsepovsod izvrši tvoje odposlanstvo z naznanilom: »Mir na zemlji!«

Vesele božične praznike in srečno Novo leto

želijo vsem svojim cenj.strankam, gostom in odjemalcem sledeče tvrdke:

Zvezna tiskarna in knjigoveznica
v Celju

Anončna in reklamna pisarna
Miroslav Rudolf
Celje

Franc Rebeuschegg
hotel «Pri pošti»
Celje

ŽENKO HRIBAR
trgovina pletenin in tkanin
Celje, Slomškov trg

Jakob Baraga
kolodvorska restavracija
Celje

Kavarna Evropa
Helena Krušič
Celje, Kralja Petra cesta

Manufakturna trgovina
Fischer in drug
Celje, Kralja Petra cesta

Drago Gams
elektrotehnično in mehanično podjetje
Gaberje — Celje

A. M. Baldasin
izdelovalnica sodavode in pokalic
Gaberje—Celje

Mlekarna in trgovina živil
J. M. Šanc
Celje, Vodnikova ulica

Franjo Dolžan
stavbno in galanterijsko kleparstvo
Celje, Za kresijo

Franjo Kalan
trgovina s premogom in drvni
Celje

Štefan Ferant
urar
Celje, Dečkov trg

Mihael Krajnc
kleparski mojster
Celje, Aškerčeva ulica

Martin Babin
pletar
Celje, Gosposka ulica

Likalnica
M. Covnik
Celje, Prešernova ulica

Reberšak Anton
gostilna «Pri zelenem travniku»
Celje

Drago Žnidarič
Celje — Javno skladišče
Zaloga Radenske mineralne vode. Izdelovanje «Komet» tekočega voska za parkete

Franja Pajman
zajtrkovalnica
Celje

Paidasch in Koprivšek
frizerski salon v poslopiju »Jadranske banke«
Celje

Jakob Kovač
modni salon
Celje, Razlagova ulica

Vaclav Schramm
izdelovanje glasbil
Celje, Kralja Petra cesta

Anton Permozer
gostilna in mesarija
Gaberje—Celje

Ana Natek
gostilna »Pri mostu«
Breg—Celje

Josip Plevčak
čevljarški mojster
Zavodna 49. Celje, Kralja Petra cesta

Ljubomir Domitrović
medičar in svečar
Celje, Za kresijo

Prva celjska čistilnica in likalnica
Franca Hradila nasl. Jožica Leskošek
Celje, Gosposka ulica

Jernej Golčer
sodarstvo
Celje, Klavna ulica

Gostilna »Skalna klet«
Ivo in Anica Reš
Celje

Julio Meini d. d.
Celje, Kralja Petra cesta

Jakob Lopan
parna pekarna
Celje, Kralja Petra cesta

G. Gradt
stavbni in umetni ključavničar, izdelovalec mostnih tehtnic,
oblastveno koncesijonirani instalater vodovodov
Celje, Vodnikova ulica

Gostilna
M. Špeglič
Celje, Gosposka ulica

F. Urch
trgovina z manufakturo in modnim blagom

Ignac Grilc
stavbno in pohištveno mizarstvo s strojnim obratom
Gaberje 140 Celje

Jos. Krell
konfekcijska trgovina
Celje, Kralja Petra cesta

Agentura »Juniper« lastnik
Vitomir Dolinšek
Celje, Gosposka ulica

R. Perdan
mehanična delavnica
Celje, ulica Matije Gubca

Elektrotehnično podjetje
Karol Florjančič
Celje, Cankarjeva ulica

Erni Nikolaj
trgovina s premogom in drvni
Gaberje—Celje, pri Kralja Aleksandra vojašnici

Hotel F. Skoberne Celje, Ljubljanska cesta	Jos. Gorenjak mesar in klobasičar — zajtrkovalnica Celje, Kralja Petra cesta
Ivan Lapornik mesar Celje, Glavni trg	Viktor Hohnjec mesar Celje, Glavni trg
Karl Loibner delikatese in specerija Celje, Kralja Petra cesta	Filip Pukl trgovina z vinom na veliko Celje, Ljubljanska cesta
Štefan Hohnjec mesar Celje, Glavni trg	Franjo Vehovar tovarna pohištva Celje, Kersnikova ulica. Zaloga: Glavni trg
Matija Esih mesar Breg-Celje	Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju Cankarjeva ulica
Franc Gajšek mesar Celje, Glavni trg	Jos. Vranjek dežnikarna Celje, Kralja Petra cesta
Ivan Reicher mesar Celje, Glavni trg	Čevljarna «Adria» Celje, Ljubljanska cesta Narodni dom
Prva jugoslovanska tovarna tehtnic in ključavničarstvo, oblastveno koncesionirani instalater vodovodov Ivan Rebek Celje	Tovarna perila Karol Pajk Celje
Franc Dobovičnik manufakturna in modna trgovina Celje, Gosposka ulica	Valentin Hladin manufaktura Celje, Prešernova ulica
Domača industrija pletenin B. Pušnik Vojnik-Celje, Dečkov trg	Manufakturna trgovina Brata Šumer Celje, Glavni trg
Martin Pilih modni salon za gospode in dečke Gaberje-Celje	Ivan Staube stavbno in galanterijsko kleparstvo Gaberje 78 Celje

S. Holobar

slikar, črkoslikar in pleskar

Celje, Za kresijo. Podružnica Rogaška Slatina

Anton Oražem

krojač

Celje, Gledališka ulica

Matevž Zadravec

pekarna in izdelovanje prepečenca

Celje, Gosposka ulica

Konrad Potzner

stavbno in galanterijsko kleparstvo

Celje, Aškerčeva ulica

Mihael Dobravc

slikar in pleskar

Celje, Glavni trg

Marija Borovič

trgovina šivalnih strojev in koles

Celje, Kralja Petra cesta

Franjo Roš:

Gospod s programom.

Prosim vas, da se ozrete z okna na vrt. Tam si je postavil mizo in klop naš novi hišni gospodar gospod Vojteh Kajbič. On sam osebno stoji tam. Roke drži v telovnikovih žepih tako, da razpenja zlato verižico, in puši viržinko. Zdajle je za hip gor k nam okrenil svoje mirne, blage oči.

Sploh je zelo blag človek in samec. V svojem šestdesetem letu je doživel nenavadno, a zaslužen srečo. Umrli mu je namreč pred meseci brat v tujini in mu zapustil to dvonadstropno hišo s šestimi strankami. Bajle tudi težko hranilno knjižico.

Tako se je zgodilo, da je gospod Vojteh Kajbič, nekoč skromen zagrebški izvošček, postal važen steber našega javnega življenja. Odlični steber! — Krog njegovih novih prijateljev je že široko narastel, in to prijateljev, ki jim je dana važna beseda v javnosti. Tudi jaz se danes smelo prištevam k njegovim prijateljem, čeprav seveda ne baš k onim, ki razpolagajo z omenjeno besedo, kajti sem bil vedno skromen; vendar smatram, da je baš zato to prijateljstvo zame še častnejše.

Zanimalo vas bo, kako pristržno smo ga sprejeli. Ker je svoj prihod stanovanjem v hiši točno sporočil, nam je bilo mogoče, da smo mu pripravili skromen sprejem. Tu doli pred vhodom so ga pričakovali v negotovosti nemirno utripajoča srca zastopnikov vseh strank v hiši. Moja mlajša hčerka (sreča je hotela, da je njo zadel žreb) mu je belo občečena izročila šopek rdečih vrtnic in ga pozdravila z verzji. Takole:

— Pozdravljen, novi hišni gospodar, prinašamo Vam naša srca v dar, vsa hiša Vaša vdano Vas pozdravlja in veseli se, Vaš prihod proslavlja.

Nočem zamočati, da sem avtor teh posrejenih verzov jaz sam.

Po tem pozdravu smo se mu stanovalci javili: svetnik Jermol, ravnatelj Benko, upravitelj Janež, vpokojeni oficijal Grebenšek, gospa Južnova in jaz. Naše gospe so mu priredile malo zakusko. Vse to ga je zelo ganilo in veselilo. Zlasti vino, izboren haložan, mu je silno ugajalo. Niti ob tej priliki niti pozneje ni izustil ničesar o kakih odpovedi stanovanja ali o povišanju stanarine. Danes smo vsi pomirjeni. To vam je velikodušen človek, zlat značaj.

Poglejte na vrt, prosim, baš zdajle je sedel in čita časopis.

Zadovoljil se je s sobo, ki mu jo je odstopila gospa Južnova. Zaupno vam povem: Vdova je in bi rada omrežila gospoda Kajbiča, hm. Vsem se nam zdi tako. Ženske so vsega zmogni, on pa je dobra, nič hudega sluteča duša.

Baš zdajle, glejte, mu zopet prinaša nekaj na krožniku. Pražena jeterca so, ki jih ima neizrečeno rad. Vražja ženska, kako dobro pozna njegov okus. In pol litra vina, haložana seveda. On se smehlja, le pogledajte ga, nedolžno žrtev. Treba bi ga bilo prijateljski opozoriti, da se nahaja v strašni nevarnosti. Če bi zlezal pod njeno oblast, tedaj gorje nam najemnikom! Že misel na to možnost me pretresa do mozga.

Treba je poznati gospo Južnovo. Kako sladko se mu smeji in hlina in on

je ves v zadregi, da se niti ne upa lotiti se jeterc, ki se bodo popolnoma ohladila. No, vendar odhaja. Grozovita ženska je to, brez časti in ponosa, samogoltna in maščevalna, feji!

Da nadaljujem. Gospod Vojteh Kajbič, kakor je sicer skromen in ljudo-mil človek, se je v poslednjih tednih pričel baviti s politiko. Da, s politiko! Kaj se vam to zdi tako čudno? Le poslušajte. Ustavil me je nedavno zvečer tu na vrtu in mi je dejal lepo prijazno:

— Kajne, saj ste vi menda sestavili tiste verze takrat ob mojem prihodu?

Priznal sem mu v prijatni zadregi. — No, vidite. Zelo mi je to ugajalo. Že takrat sem spoznal, da ste zelo inteligenten človek. (Da, baš tako se je bil izrazil.) Zato hočem tudi danes govoriti z vami v zelo važni zadevi.

In mi je razložil. Čital je, da bomo imeli spomladi pri nas občinske volitve. In ob teh volitvah hoče on kandidirati, razumete. Pričakuje, da bomo vsi njegovi stanovanjski najemniki kakor en mož delali zanj. Zagotovil sem mu z navdušenjem naše sodelovanje. Vsak izmed nas ima sorodnike, znanke. Malenkost mu bo sestaviti listo, ki jo — po mojem nasvetu — hoče imenovati Neodvisno gospodarsko unijo (NGU). Družila naj bi ljudi vseh slojev, ki jim je blagor občine na srečo.

Kakor vidite, je to čisto preprost načrt, vendar je stvar tako zelo važna. In resnica je: Če kdo, tedaj on spada na tako mesto, kajti blag in pozitiven človek je ter značaj. Čast, komur čast!

Nato me je naprosil, naj mu sestavim nekaj program, kar sem z veseljem sprejel. Izvolite, tu je prepis programa. Prosim vas, da ga prečitate in me opozorite, če sem kako točko prezrl. Sicer mislim, da sem vse omenil: znižanje davščin, regulacijo cest in rek, zidanje stanovanjskih hiš po dunajskem vzorcu in tako dalje. Priznajte, ni to izboren in izčrpen program? No, torej. Mislim, da ž njim lahko mirno pojdemo v volitve.

Gospod Kajbič je bil s programom zelo zadovoljen. Tisti dan me je povabil s seboj v gostilno »Pri tigru«. Tam sva mnogo pila, ah, on ljubi dobro kapljico, no, in postal je tako navdušen, da je pričel tam javno in glasno citati moj oziroma svoj program. Navzoče občinstvo mu je burno pritrjevalo, kar sem smatral v zadoščenje tudi sebi. Bil je sploh jako prijeten večer.

In glavno, česar vas prosim v njegovem in svojem imenu: Tudi na vaše sodelovanje računamo trdno. Kaj ne? Od vas, ravno od vas mnogo odvisi. Zveze imate. No, saj sem vedel, da ste mož in značaj. Čast mi je, sluga sem.

Vidite, ravnokar je gospod Kajbič z jeterci gotov. Robec išče, da bi si obrisal brke, pa ga nima pri sebi. No, pa je potegnil papir iz žepa. O, to pa je naš program na sivem papirju! Vidite, neprestano ga nosi s seboj. Zdajle ga čita, poglablja se vanj, navdušuje se zanj. Zraven si nataka haložana. No, Bog mu ga blagoslovi! Plemenita duša je. Na mnoga leta! Živio!

Glejte, je že zopet tu gospa Južnova. Kako sili v njega. Gorje! Ah! Že ga je premagalo, vidite, roko ji je položil okrog pasu. Vražja ženska! In

o belem dnevu tu na vrtu! Kaj je treba storiti zdaj? Svetujte!

Glejte, program je padel pri tem z mize. In gospa Južnova je stopila nanj. Škandal! Program je zdaj takorekoč oskrunjen, uničen.

In zdaj, nezaslišano! Držita se za roke in korakata v hišo. Fej, gnusoba!

Ne napišem mu novega proroma vač. Gospa Južnova naj mu ga naredi. Idijotu! Lumpu!

Ah! Ali sem kaj rekel . . . ?

Opozorilo. Za božične praznike prodajam v svoji stari trgovini na Kralja Petra cesti št. 27 razna vina »Prve južnoštajerske vinarske zadruge v Celju« pri odjemu od 5 litrov naprej, liter za jeden dinar ceneje. Anton Fazarinc, Celje. 1115

Prof. ing. Sadar (Maribor):

Križa jugoslovanskega hmeljarstva.

Naše hmeljarstvo je zatekla letos zelo nevarna križa, ki sega globoko v naše narodno gospodarstvo. Po ujedinenju ni bil hmeljski trg tako nepovoljen, kakor letos. Prodaja je zelo slaba, sedaj pa že docela mrtva. — Hmeljske cene padajo, dočim so bile v preteklih letih visoke. Lani je bila cena za kg 100 Din in še več; edino hmeljarji, ki se jim je preveč mudilo s prodajo, so dosegli nižje cene. Hmeljarji so splošno zadrževali hmelj doma, niso ga ponujali, kupec je prišel k producentu in dobro plačal. Letos je baš nasprotno.

Letošnje jeseni, pred hmeljsko sezijo, je ocenila Češka eksportna družba (za hmelj) letošnjo svetovno produkcijo hmelja zelo visoko na 653—712 tisoč q in napovedala padec cen. Hmeljarji niso mogli tega verjeti, tem manj, ker je Mednarodni hmeljski kongres v Žatecu ocenil produkcijo mnogo nižje in ker so pivovarne letos v večjem obsegu obratovalle. Dosedanje izkušnje so vendar potrdile proročanja trgovcev. Kljub temu, da se letošnja letina ni obnesla najbolje in je peronospora poškodovala eno četrtino hmelja in ponekod v veliki meri tudi rdeči pajek, je vendar na trgu hmelja na pretek in po nizki ceni. V začetku sezi je bila cena hmelju za kg okrog 50 Din, pozneje, nekako v polovici sezi, se je nekliko dvignila, tako da so nekateri hmeljarji dosegli tudi ceno do 50 Din za prvo kvaliteto. Kmalu je začela cena padati in je padla celo na 15—20 Din.

Prodaja letošnjega hmelja se razvija počasi, ker kupujejo pivovarne hmelj v obrokih, deloma radi pomanjkanja kapitala, deloma pa zato, da bi hmeljske cene ob večjem povpraševanju ne poskočile.

Slično se je dogajalo v inozemstvu, zlasti v Nemčiji, Poljski in Franciji. Nemški hmelj je resno trpel vsled peronospor, napredni hmeljarji so ga oškropili z modro galico, povprečno osemkrat, toda dosežena cena v splošnem ni pokrila stroškov proizvodnje. Cena najboljšega nemškega hmelja je bila 30—60 Din kg, najfinejšega žateškega 70—85 Din, češkega hmelja (dubškega, ustješkega in tršiškega) pa

40—60 Din. Češki hmelj je imel izenačeno ceno, dočim je nemški variiral za 100%, dokaz, da je bil češki boljše in enotnejše kvalitete.

Trenutno je svetovni trg natrpan s hmeljem. Na žateškem tugu je povpraševanje po našem hmelju slabo. Plača se 40—60 Din za kg. Popoln za stoj vlada v Nürnbergu, ki je poln baš jugoslovanskega hmelja. Po verodostojnih vesteh dosega naš hmelj tam komaj in komaj 15—20 Din za kg. — Pred 5—6 tedni je bilo povpraševanje po našem, zlasti savinjskem hmelju, živahnije in večje in se je razmeroma tudi dobro plačevalo. Danes se more prodati le prvovrstno zeleno blago in to po 40 Din za kg. Ogromna skladišča carinarnice v Nürnbergu so baje nabasana do zadnjega kotička. Četudi je najela carinarnica že tri zasebna poslopja, stoji vendar še okrog 100 vagonov hmelja na odprti progi, za vsak vagon pa je treba plačati okrog 100 Din ležarine dnevno. Tranzitna skladišča so pod nadzorstvom carinarnice, kar istotako povzroča stroške.

Slabša prodaja je povzročila med našimi hmeljarji veliko skrb. V Sloveniji, zlasti v Savinjski dolini, je mnogo hmeljarjev, ki so vsa polja razen nekoliko kubičnih metrov vrta zasadi s hmeljem. Ti posestniki si morajo v jeseni s izkupičkom hmelja nabaviti tudi vse življenske potrebščine za celo leto. Sedaj jim preti glad. Še pred poldrugim mesecem so junško zadrževali hmelj, zvesti hmeljarski tradiciji, a danes ga ponujajo in s težavo prodajajo po 15—20 Din. Mnogi izmed teh hmeljarjev so živeli v zadnjih letih prilično razsipno, ker kot pravi Jugoslovenci ne znajo štediti; za nje znači današnja hmeljska križa hud udarec. Vsi ti hmeljarji bodo morali v bodoče urediti svoje gospodarstvo tako, da bodo prestali biti sužnji hmelja, da bodo vsaj najnujnejše, kar potrebujejo za življenje, pridelovali doma. Novi hmeljarji ne občutijo izgube pri hmelju tako zelo in bodo lažje preboleli krizo, ker so zasadi le majhen odstotek svoje zemlje s hmeljem.

Vojvodino v zadnjem času zelo vznemirja neka afera; razni agenti se pregovorili mnogo hmeljarjev, da so poslali hmelj z njihovo pomočjo v Nürnberg ali Žatec. Za uslugo so zahtevali 6 Din od kg za pokritje izvoznih stroškov. Izvozili so okrog 135 vagonov, zaslužili okrog 4½ milijona, a prodali so hmelj po 12—14 Din kg. Ta afera nam bodi jasen dokaz o potrebi čvrste organizacije povsod, kjer se goji hmelj.

Povsod sprašujejo, kje tičijo vzrok smešno nizkim cenam hmelja? Vzrok najdemo v prvi vrsti v prilično dobri hmeljski letini v Nemčiji, normalni na Češkem in srednji v ostalih državah. Povsod so lahko kupili trgovci tudi mnogo slabega blaga, ki se je naj bolj ponujalo in to zelo poceni. Baš ta slab hmelj je rušil ceno dobrega hmelju; na ta način so hmeljarski hmeljarji, ki so opustili borbo proti peronospori hmelja, škodovali sebi in svojim drugovom, ki so škropili in trošili denar.

Ceno je rušilo tudi preračunano prizadevanje trgovcev, ki so špekulirali tako spretno, da so morali uspeti. Češke organizacije hmeljarjev so srečno odbile to špekulacijo, toda na Bavar

Perite rokavice!

da ostanejo kot nove

Kot umivate roke, perite tudi rokavice, niti trenutka se ne boste več zamudili. — Rokavice postanejo prijetno mehke in voljne, ali tudi roke se čutijo mehke in nežne.

Navodilo za uporabo:

Natakните rokavice. — Perite v mlačni peni mila, kot da umivate roke. — Ko rokavice poslednjikrat izplahujete, raztopite nekaj lusk, pa rokavice postanejo mehke kot nove. — Previdno slecite, da se ne izgubi oblika, napihnite in obesite, da se suše.

Labod

milo v luskah

za vse, kar ne zaupate nikomur, ampak perete sami.

skem so se cene zrušile, padec cen pa se je razširil tudi na ostale države, ki so odvisne od nemške trgovine.

Mednarodni poznavalci trgovine s hmeljem so v zadnjem času mnenja, da letos ni govora o preveliki produkciji kvalitetnega hmelja, a hmeljski trg je vsled špekulacije docela pokvarjen, tako da trpe tisoči hmeljarjev ogromno škodo. Inozemci cenijo današnjo zalogo prvovrstnega hmelja, ki se še nahaja v Jugoslaviji v prvi roki, na 10.000 q, na borzi pa na 30.000 q, torej manj nego lani o tem času. Današnje stanje bi moralo biti pravzaprav zdravo in še vedno bi mogli pričakovati porast cen, ker bo povpraševanje mogoče vendar večje, zlasti, ker se je na trgu pojavila tudi Anglija.

Špekulaciji trgovcev je koristilo sledeče: Takoj po končanem obiranju so bile pripravljene za prodajo ogromne množine hmelja; mnogi so kalkulirali z visokim kalom, ki nastopa po daljšem ležanju hmelja. V jeseni potrebuje navadno hmeljar mnogo gotovine za mezde pri obiranju hmelja, za plačilo davkov, socialnih bremen, zavarovanje, za nabavo semen, umetnih gnojil itd. Ako tedaj še ni dovolj povpraševanja, se dajo neorganizirani proizvajalci lahko zbegati, vržejo blago na trg brez dogovora in postanejo plen brezvestnih trgovcev.

Tudi v trgovini s hmeljem velja zakon o povpraševanju in ponudbi robe; v tej trgovini pa umetno omejevanje povpraševanja lahko učinkuje katastrofalno na ponudbo. Normalno bi morali biti za ceno hmelja merodajni edino sledeči činitelji: 1. kvantitativni in kvalitativni pridelek v posameznih hmeljskih področjih, 2. domača potreba in 3. preostanek za izvoz oziroma na stare svetovne zaloge hmelja. — Lastna potreba za našo državo zaen-

krat še ne prihaja v poštev, ker kupujejo naše pivovarne hmelj v inozemstvu, četudi za pivo, ki ga proizvajajo naše kartelirane pivovarne, popolnoma odgovarja naš hmelj, da, celo še za desetkrat boljše pivo. Mi moramo izvažati ves hmelj, da ga vržemo na svetovni trg. Pridelek hmelja, ki igra pravzaprav odločilno vlogo v trgovini s hmeljem, je zelo težko oceniti vnaprej. Trgovski svet, ki ima boljše zveze in dovolj sredstev, oceni letino vnaprej lažje, nego poedini hmeljarji. Hmeljarji se morejo boriti proti špe, kulacijam trgovcev edinole s pomočjo lastnih organizacij.

Sedaj nastaja vprašanje, kako naj ublažimo to krizo? Za letos je stvar končana, za trenutno nesrečo ni leka, vendar pa moramo podvzeti vse korake, da v bodoče izbegnemo še večji krizi.

Nekatere preventivne mere za pobi-
janje krize našega hmeljarstva bi bile sledeče:

1. **Preprečevanje brezglavega pridelovanja hmelja v državi.**

V zadnjih dveh letih se je svetovna površina hmeljišč povečala. V Češkoslovaški se je povečala lani za 3.161 ha (20%), tako da znaša danes 15.759 ha; v Nemčiji za 1.436 ha, tako da znaša cela površina 15.613 ha; Poljska je povečala površino za 400 ha, Francija za 362 ha, a Jugoslavija za 4.876 hektarjev (Vojvodina okrog 4.000, Slovenija za 875 ha).

V Sloveniji je znašala površina zemljišč l. 1925. 756 ha, l. 1926. že 1105 hektarjev, l. 1927. pa 1881 hektarjev v mariborski in 99 ha v ljubljanski oblasti, t. j. za 79% več nego lani. Iz Vojvodine mi manjkajo točni podatki. L. 1926. je imela Vojvodina okrog 5000 ha hmeljišč, l. 1927. pa že celih 9000 ha, torej za 80% več. Vojvodina je pravcato strašilo svetovnega hmeljarstva. Vsi inozemci, ki so Voj-

vodino samo posetili, pišejo s strahom o neizmerni močnosti širjenja hmeljarstva v tej pokrajini in to vsled povoljnih klimatičnih razmer in vsled močnega kapitala posestnikov.

V omenjenih državah se je torej povečala površina skupno za okrog 6.700 ha. Pridelek letošnjih novih hmeljišč še ni mogel delovati porazno na letošnjo ceno, ker je bil mal; znašal je kvečjemu 6700 q, če se računa 100 kg na ha.

Po statistiki je bila lani Nemčija najboljši konsument našega hmelja. Od septembra l. 1926. do maja l. 1927. smo namreč izvozili: v Nemčijo 16.894 q, v Češkoslovaško 10.366 q, v Avstrijo 1705 q, v Italijo 7392 q, v Francijo 4542 q, v Švico 2042 q in v Madžarsko 382 q hmelja.

Nemčija je morala lani uvoziti izredne množine hmelja, ker je perospora skoro docela uničila njen lastni pridelek. Tako je n. pr. producirala Nemčija l. 1913. 87.415 q hmelja na 22.203 ha (3.9 q na ha), l. 1925. 48.289 q na 12.473 ha (3.9 q na ha), l. 1926. 25.230 q na 14.169 ha (1.8 q na ha), a l. 1927. že 71.791 q na 15.613 ha (4.7 q na ha). Kakor vidimo, so Nemci že preživeli krizo svojega hmeljarstva. Da lahko presodimo potrebo hmelja, je treba vedeti, da so Nemci l. 1913. varili 69.000.000 hl, l. 1925. 46.132.000 hl in l. 1926. 48 milijonov 310.000 hl piva. Lani je torej Nemčija producirala 30% manj piva in 71% manj hmelja nego leta 1923. Letos je znašal primanjkljaj lastnega hmelja napram l. 1913. komaj 18%. Da krije lastne potrebe hmelja, je morala kupiti Nemčija leta 1926. v inozemstvu vsaj 95.000 q hmelja, dočim letos kvečjemu 60.000 stotov, če namreč računamo, da je sedmina letošnjega nemškega hmelja neporabna.

Češkoslovaška je producirala letos

okrog 10 milijonov hl piva; za to množino potrebuje okrog 45.000 q hmelja. Od produciranih 98.000 q hmelja ji je preostalo za izvoz okrog 53.000 q hmelja. Že sam češkoslovaški hmelj je mogel skoro nadoknaditi primanjkljaj hmelja v Nemčiji.

Nemčija deluje z vso energijo, da zviša lastno produkcijo hmelja, oziroma da ohrani hmelj zdrav. Pripravljena je zaščititi lastne hmeljarje z visoko carino, ki že danes znaša za naš hmelj 60 mark na 100 kg, t. j. okrog 40.000 Din za pettonski vagon. Izgleda, da bo Nemčija prihodnje leto, ako hmelj količkaj obrodi, potrebovala komaj 50.000 q tujega hmelja.

Poljska je l. 1926. producirala 1.666.000 hl piva; za to potrebuje okrog 6000 q hmelja. Letošnja produkcija znaša okrog 27.000 q hmelja, za izvoz preostaja najmanj 20.000 q.

Jugoslavija je producirala okrog 900.000 hl piva in torej potrebuje okrog 3.500 q hmelja, ki ga, kakor smo čuli, uvaža. Preostaja torej za izvoz okrog 35.000 q hmelja.

Svetovna produkcija piva je znašala l. 1926. po Barthu okrog 170 milijonov 172.000 hl. Če računamo, da je za 1 hl povprečno potrebno 0.3 kg hmelja, je znašala svetovna potreba hmelja okrog 510.520 q. Letošnja svetovna produkcija hmelja znaša po dr. Stieglerju, London, okrog 513.500 q.

S tem je doprinesešen dokaz, da letos pravzaprav ni nadprodukcije hmelja, zlasti ker je bila produkcija piva leta 1927. sigurno za 4% večja nego lani, marveč da tiči glavni vzrok slabe prodaje našega hmelja v dejstvu, da je naš največji konsument — Nemčija — s lahko mogla pokriti svoj primanjkljaj hmelja in da so naši neorganizirani hmeljarji povsem v rokah avstrijskih in nemških agentov in kupcev.

Jugoslovenskih hmeljskih trgovcev in kupcev v pravem pomenu besede pravzaprav ni. Naši trgovci so edinole prekupci, kvečjemu še agenti, ki skušajo proti proviziji posredovati, da pride hmelj od producenta v roke inozemskih trgovcev. Rešimo se prekupcev z osnavljanjem zadrug!

Ako bi prihodnje leto naša hmeljišča bogato rodila, bi lahko nastopila nadprodukcija hmelja, ki bi znašala okrog 70—150.000 q. Z dobro organizacijo pa bi se dalo preprečiti pojave, kakršni so letošnjo jesen tako oškodovali naše hmeljarje.

M. Nikolić dokazuje v »Težaku« št. 23. in 24. t. l. visoko donosnost jugoslovenskega hmeljarstva napram ostalim kulturam in radi tega priporoča širjenje hmeljarstva. On računa kot najnižjo mejo rentabilnosti 27 Din za kg. Pisek pa pri tem pozablja, da je mogoče doseči take v resnici lepe uspehe le tedaj, če je podana neomejena možnost vnovčenja hmelja. V nasprotnem slučaju je rentabilnost iluzorna. Neomejena možnost prodaje hmelja pa, kakor smo obrazložili, v glavnem ne obstoji, zato je v interesu države in hmeljarjev, da se brezglavo širjenje hmeljarstva primerno omeji in da se hmeljarji (na že obstoječih površinah) združijo v krepke in zdrave organizacije, da bi mogli preprečiti razne špekulacije in sami voditi vnovčevanje svojih z žulji pridobljenih plodov.

Dokler nimamo denarno jakih domačih organizacij in dokler se nam izmika glavni konsument našega hmelja — Nemčija — in dokler se svetovna produkcija piva ne poveča vsaj na predvojno višino, sem mnenja, da je naša dolžnost obrniti pozornost poljedelcev na veliki riziko, s katerim je zvezano osnovanje novih hmeljišč, ker je bodočnost našega hmeljarstva vse prej nego sigurna.

Obstoječa hmeljišča homo morali krčiti oziroma jih že krčijo tam, koder ne uspeva kvalitetni hmelj in kjer donos ni siguren. Omenjeni M. Nikolić povsem upravičeno prorokuje, da se bo obdržalo hmeljarstvo edinole v najpripravnějšíh krajih in da Vojvodina ni pravi teren za hmeljarstvo. Celotna Slovenija, ki ima zelo povoljne predpogoje za proizvodnjo finega kvalitetnega hmelja, bo borba s perosporo zelo težka in ljuta. Hmeljarji že uvidevajo potrebo redukcije in mislim, da se bo površina hmeljišč že letos zmanjšala za 20%, prihodnje leto pa ne bo večja kakor v letu 1926.

(Konec prih.)

Arhadij Averčenko:

Kavijar.

Kulakov, znan skopuh, ki se je tresel za vsako kopejko in si ni nikdar ničesar privoščil, je stopil v delikatesno trgovino in vprašal trgovca:

»Ali imate kaj Malosol-kavijarja v zalogi? Koliko stane funt?«

»Malosol-kavijarja? Seveda! Šest rubljev in petdeset kopejk funt«, je odgovoril uslužbenec trgovca.

»Kaj tako drag je? Človek mora znoret ... Veste, kako se pomeniva! Vi mi ga daste en funt v komisijo in jaz vam jutri plačam, kolikor ga bomo snedli. Sicer pri nas ne jemo kavijarja, toda star poslovni prijatelj pride k meni in na mizi mora biti tudi kaj boljšega.«

»Tak umazanec«, si je mislil trgovec, a je vendar odvrnil:

»Hm! Sicer ne dajem kavijarja v komisijo, ker pa ste moj stalni odjemalec, bom topot naredil izjemo. Ivan, daj za gospoda škatljo Malosol-kavijarja!«

Naslednjega dne je prišel h Kulakovim gost. Bil je to debelušast, majhen možiček z drobnimi očmi. Kulakov je seveda takoj peljal prijatelja k bogato obloženi mizi, si pomel roke in rekel:

»Kaj, kozarček vodke pred kosilom ni nič napačnega? He-he!«

Gost je vrgel hiter pogled po mizi in odvrnil:

»Vodka, hm, je nekaj plebejskega. Raje imam konjak, — Martell? Izvrstno! Nalijte mi ga kar v kupo! Kozarčki za žganje so preveč podobni naprstnikom! He-he!«

Gospodar je zastokal, ko se je spomnil, da je tudi konjak vzel v komisijo, a je vendar rekel čez nekaj časa:

»Izvolite! Če želite ... saj ste moj gost!«

Odmašil je steklenico in mu nalil pol kozarca.

»Nič strahu«, je z nasmeškom odvrnil gost, »prosim, kar do roba. Samo polne stvari imam rad. Na zdravje! Zakaj pa niste tudi sebi nalili?«

»Hvala!«, je rekel gospodar. »Ljubša mi je vodka. Majhen kozarček ... Izvolite še malo jesti. Dobro predjedi

imam: Vložene gobe, kumarice, slanike, sirčke. Ti sirčki so izvrstni. Najtopleje vam jih priporočam!«

Gost ni odgovoril, le njegov pogled je krožil po mizi. Ko se je nagledal vseh dobrot pa je vzkliknil:

»Oh, kaj vidijo moje oči? Malosol-kavijar najboljši astrahanske vrste! Kavijar, to je moja slabost. Kako, vi ničesar ne rečete? Tako izvrsten kavijar.«

»Da, izvrsten ... drag ... kavijar«, je odgovoril s tresočim glasom gospodar. »Le pokusite ga eno ali dve noževi konici!«

»Nožovo konico!«, je vzkliknil gost. »Smešno! Da kavijar tekne, ga je treba jesti z žličo!«

Kulakov je dal gostu žličico za desert.

»To je premajhna. Dajte mi žličo za juho!«

Ker je ni takoj dobil, je stopil po njo in globoko zajel:

»Izvrstno! Bajno! Še en kozarec konjaka, prosim. Do vrha, seveda, saj se ne upijam tako hitro. Zakaj gledate tako mrko?«

Kulakov je skrivaj porinil pred gosta krožnik garniranih slanikov, skril posodo s kavijarjem na drug konec mize in rekel z žalostnim obupom:

»Življenje me ne veseli več. Gospodarski položaj ... s trgovino je slabo, ljudje ne plačujejo in pri tem še taka strašna draginja. Najnavadnejše življenske potrebščine stanejo celo premoženje. Pomislite, steklenica konjaka desetak, funt kavijarja pa šest in pol rubljev!«

Gost se je zasmejal:

»Ha-ha! Česa mi ne poveste? Zato bodeva pospravila ta kavijar. Kako gre lepo hitro. Polna žlica in rubelj je v želodec, kozarec konjaka po grlu in spet je izginilo petdeset kopejk. Tak čarovnik sem jaz! Ha-ha!«

Gospodar je stisnil pesti, se delal veselaga in prigovarjal gostu:

»Poskusite, dragi prijatelj, slanike ... Kar stopite se v ustih!«

»Ne, raje ostanem kar pri kavijarju. Ab Jove principium. Pri najboljšem začnemo, ko tega ne bo več, gremo pa dalje.«

»In kaj mislite o sirčkih? Nemci jih najbolj cenijo.«

»Nemci že mogoče«, je hitro odvrnil gost, »toda nam, Rusom, je ljubši kavijar. Seveda, polna skleda.«

Saj sem bral celo v neki pesmi: Jej iz polne skledel!

»Dvomim«, je pripomnil gospodar ves obupan.

Gost se ni dal motiti, temveč je govoril dalje, kot da odgovora ni čul:

»Da, kavijar, to je najboljša predjed. In poleg tega še kozarec Martella! Česa naj si še želim? Konjak je izvrsten ... Torej ... najprej žličo kavijarja, pa še eno, nato kozarec konjaka. Do sednjega dne bi delal tako!«

Gospodar je pogledal napol prazno dozo kavijarja in konjak, zastokal in porinil pred gosta šunko:

»Zakaj ne jeste šunke? Najboljša praška šunka! Mehka, okusna ... Saj se ni treba ženirati, kar spravite se na njo!«

»Oprostite«, je vzkliknil gost, »saj se ne ženiram, nasprotno, čisto domačega se čutim!«

»Dema ne bi jedel kavijarja z žličo, ti požeruh«, si je mislil gospodar in poskušal odnesti kavijar.

Gost si ga je hotel privoščiti še eno žličo, a je z grozo opazil, da stoji doza na drugem koncu mize.

»Vrag ga vzemi«, se je zadržal, »vaš kavijar je živ. Sam se premika.«

»Saj res«, je pripomnil gospodar in neverno kimal z glavo. »Postavimo ga nazaj na staro mesto!«

Pred gosta je postavil gobe.

»To so vendar gobe«, ga je ta dobrovoljno opomnil.

»Ali gob ne marate?«

»Že, toda kavijar mi je ljubši. V dozi ga je še malo. Kar sem mi ga dajte!«

»Moj Bog!«, je vzkliknil gospodar, zaškrilpal z zobmi in vdaril s pestjo po mizi.

»Kaj vam je?«, ga je vprašal gost prestrašen.

»Dragi prijatelj, zakaj ne jeste?«

»Saj jem!«

Gospodarja se je polotila vročica.

»Jejte! Kavijar ste komaj načeli. Jejte, prosim, jejte!«

»Hvala! Hvala! Še malo konjaka prosim. Še nekaj ga je v steklenici.«

»Kar izpijte konjak«, je ironično pripomnil gospodar. »Ali naj odprem še steklenico šampanjca?«

Toda, plemeniti gostitelj, je govoril gost ginjen, »v mojem želodcu je še dovolj prostora za šampanjec ananas in mokko. Najprej moram popraviti kavijar in konjak. Še nekaj kapljic ga je v steklenici!«

»Jejte in pijte!«, je vpil gospodar, divje streljajoč z očmi. »Če vam je morda žlica premajhna, vam prinesem zajemalko. Če vam je kozarec premajhen, vam prinesem škaf. Kaj se ženirate?«

»Saj se ne!«

»Molčite! Morda želite šampanjca? Prinesem vam ga. Ali vam ugaja moj kozuh? Vzemite ga! Moj moderni telovnik? Takoj ga slečem! Vzemite ga! Ali vam je po godu oprema jedilnice? Da? Odpeljite jo, vse, stole, mizo, kipe, rože, uro, ogledalo! Ali rabite kaj denarja? Tu imate mojo denarnico! Požrite me s kožo in lasmi, vi, nenasiťnik, požeruh, zajedavec, krvses! Ne ženirajte se!«

Zakrohotal se je histerično in padel na divan. Gost ga je prestrašen pogledal, hitro zbral z žlico zadnje ostanke kavijarja, jih nesel v usta, tiho vstal in se izmuznil iz sobe.

Naslednjega dne je moral Kulakov plačati konjak in kavijar. Od tedaj je najbolj vnet pristaš treznostnega gibanja.

Najbolj pa je jezen, če kdo govori o kavijarju.

(Prevel B. R.)

Josip Plevčak

izdelovalnica čevljev

Celje, Kralja Petra c. 28

se priporoča cenj. občinstvu za razna prvovrstna dela: moških, ženskih ter 9 sportnih in luksuznih čevljev. 12 Cene zmerne.

POZOR!

Cenj. občinstvu vljudo naznanjam, da imam v Celju, Slomškov trg 1 (tik farne cerkve) **tovarništvo za vseh vrst pletenin** kakor: nogavice, rokavice, pleteno perilo, puloverje itd. po najnižjih konkurenčnih cenah. Za prvovrstno blago se jamči. Se priporoča **Ženko Hribar**. 36 43

Lepa in primerna

BOŽIČNA DARILA

z 10 do 15 % popustom

kupite v modni in manufakturni trgovini

A. DROFENIK

CELJE, GLAVNI TRG 9.

PATRIA

Cognac Medicinal
Palace Creme-Liqueur

zajamčeno čisti vinski destilati, izvrstno priporočeni.

Delavcem kruha ni treba več kupovati dragega ker ga lahko dobijo v vsaki količini dobre kakovosti z večjo težo kakor drugod **poceni!**

DELAJSKA PEKARNA

Splošne produktivne zadruga »Naprej« v Celju.

Prodajalna: Ljubljanska c. 10, obrat: Gaberje 107

Istotam se dobijo raznovrstni keksi, prepečenec »Delo«, kolači, makove in orehove potice ter v Celju zelo priljubljeni opotičeni roglički ter raznovrstno pecivo. Sprejema se kruh v peko za Din 1'50 od komada brez razlike velikosti in teže.

Kože od divjačine

zajčje, lisičje, od kun in dehurjev itd. kakor vse vrste surovih kož kupuje po najvišjih cenah

Makso Tandler

Zagreb, Boškovičeva ulica št. 40

Brzjavi: Tauria Zagreb.

Telefon 13-89.

7vezna tiskarna v Celju

se priporoča za vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela, ki jih izvršuje okusno in po zmerni ceni.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Naznanilo preselitve.

Čast mi je cenj. odjemalcem vljudno naznaniti, da sem se preselil iz

Gospoke ulice 26 v Gosposko ulico 4

nasproti hotelu Balkan ter imam vedno v zalogi: parfume svetovnih znamk, Eau de Cologne, pudre, Shampoone, la. kremo za lice, zobno kremo in prašek, orehovo olje, briljantin, toaletno milo itd. Zaloga gramofonov in gramofonskih plošč in prodaja srečk državne razredne loterije. Cene nizke, postrežba hitra!

Vitomir Dolinšek

Agentura „Juniper“ Zaloga parfumerije, kozmetike, kemikalij in galanterije, Celje, Gosposka ul. 4.

Največja izbira božičnih in novoletnih daril.

Oglejte si še danes izložbe!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi plošče «His Master's Voice» in «Columbia» katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Proda se

Voziček za pužo

Naslov v upravi lista.

49

52

Švicarske ure,
zlafo, srebro, briljante,
optika, očala

Največja delavnica

za vse v to stroko spadajoča dela.

Anton Lečnik

urar, juvelir, optik

CELJE, Glavni trg 4.

Prepričajte se!

Vljudno opozarjam p. n. občinstvo na svojo mesarijo in prodajalno vsakovrstnih mesnih izdelkov po nizkih cenah. Prodajam sveže volovsko meso, prekajene šunke kg po 30 Din in raznovrstne sveže klobase.

12 Oddajam na drobno in na debelo! 36

Specijaliteta blaga zjamčena!

Točim tudi več vrst domačih vin.

Vljudno se priporoča

JOSIP GORENJAK, mesar in klobasičar,
CELJE, Kralja Petra cesta.

Oglašujte!

Elektrotehnično podjetje
Karel Florjančič
v Celju, Cankarjeva cesta št. 2
(poleg davčnega urada).

Instalacija električnih naprav za luč in pogon, telefonov, zvoncev, radio-aparatur. Popravljanje elektromotorjev in vsakovrstnih električnih aparatov.

V zalogi: lestenci, svetilke, l.ka'niki, motorji, števil, žarnice, potrebščine za radio itd. in ves elektromaterijal.

Točna postrežba! Cene nizke!
Proračuni brezplačno!

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne vloge po **6%**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad 2.000.000 Din.

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabirainik na dom.

Iz malega raste
veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Pratike Blaznikove in družinske,
reklamne koledarje z natiskom firme,
božične okraske: kreppapir, svileni papir, barvano
perje za rože, rutke,
čarobne svečice za drevo

za preprodajo po najnižji ceni in v veliki izbiri pri trrdki

Goričar & Leskovšek, Celje

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Celjska mestna hranilnica

Ustanovljena leta 1864.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo najkulantneje, hitro in točno. Ugodno obrestovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Pod trajnim drž. nadzorstvom.

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Stenski koledar

ZVEZNE TISKARNE V CELJU, STROSSMAYERJEVA ULICA

Januar			Februar			Marec			April			Maj			Junij		
N	1	Novo leto	S	1	Ignacij	Č	1	Albin	N	1	Cvetna	T	1	Filip in Jakob	P	1	Fortunat, spoz.
P	2	Makarij	Č	2	Svečnica	P	2	Simplicij	P	2	Francšek P.	S	2	Atanazij, c. uč.	S	2	Erazem, skof
T	3	Genovefa	P	3	Blaž	S	3	Kunigunda	T	3	Rikard	Č	3	Najdenje sv. Kr.	N	3	Sv. Trojica ☺
S	4	Tit, skof	S	4	Andrej	N	4	Kazimir	S	4	Izidor Sev., šk.	P	4	Florijan, m. ☺	P	4	Kvirin
Č	5	Telesfor	N	5	Agata ☺	P	5	Evzebij	Č	5	Vincencij F. ☺	S	5	Pij V., papež	T	5	Bonifacij
P	6	Sv. 3 kralji	P	6	Doroteja	T	6	Friderik ☺	P	6	Sikst I., pap.	N	6	Janez Ev.	Č	6	Norbert
S	7	Valentin ☺	T	7	Romuald	S	7	Tomaž Akv.	S	7	Herman Jožef	P	7	Stanislav	S	7	Presv. R. Telo
N	8	Severin	S	8	Ivan M.	Č	8	Janez od Boga	N	8	Velika noč	T	8	Prik. Mihaela	P	8	Medard
P	9	Julijan	Č	9	Apolonija	P	9	Franciška	P	9	Velik. pond.	Č	9	Gregorij Nac.	S	9	Primož in Felic.
T	10	Pavel	P	10	Sholastika	S	10	40 muč.	T	10	Ecehijel	Č	10	Izidor	N	10	Marjeta
S	11	Higin	S	11	Deziderij	N	11	Heraklij	Č	11	Leon Vel., pap.	P	11	Francšek H.	P	11	Barnaba ☺
Č	12	Ernest	N	12	Evlalija	P	12	Gregor Vel.	P	12	Julij I., papež	S	12	Pankracij, m. ☺	T	12	Ivan F.
P	13	Bogomir ☺	P	13	Katarina ☺	T	13	Rozina	P	13	Hermenegild ☺	N	13	Servacij	S	13	Anton Padov.
S	14	Feliks	T	14	Valentin ☺	S	14	Matida, kr. ☺	S	14	Tiburcij	P	14	Bonifacij, muč.	Č	14	Bazilij, c. uč.
N	15	Maver	Č	15	Favstin	Č	15	Klemen M.	N	15	Anastazija	T	15	Zofija	P	15	Vid in tovariši
P	16	Marcel	P	16	Julijana	P	16	Hilarij in Tac.	P	16	Benedikt	S	16	Janez Nep.	S	16	Benon
T	17	Anton, pušč.	Č	17	Francšek	S	17	Patrik. Jedert	T	17	Rudolf	Č	17	Vnebohod	N	17	Adolf ☺
S	18	Sv. Petra stol	S	18	Simeon	N	18	Edvard	S	18	Apolonij	P	18	Erik, kralj	P	18	Gervazij
Č	19	Kanut	N	19	Konrad	P	19	Jožef	Č	19	Krescencija	S	19	Celestin ☺	T	19	Julijana
P	20	Fabijan in Seb.	P	20	Eleuterij	T	20	Aleksandra	P	20	Viktor ☺	N	20	Bernardin	S	20	Silverij, papež
S	21	Neža	T	21	Pust ☺	S	21	Benedikt, op. ☺	S	21	Anzelm, šk.	P	21	Feliks	Č	21	Alozij spozn.
N	22	Vinko ☺	Č	22	Pepelnica	Č	22	Oktavijan	N	22	Soter in Kaj	S	22	Julijana	P	22	Ahacij
P	23	Zaroka M. D.	P	23	Peter Damijan	P	23	Oton	P	23	Adalbert	Č	23	Deziderij	S	23	Agripina, dev.
T	24	Timotej	S	24	Prestopni dan	S	24	Gabriel, arhang.	T	24	Jurij, m.	P	24	Ivana	N	24	Janez Krst. ☺
S	25	Spreobr. Pavla	N	25	Matija, ap.	N	25	Oznanj. M. D.	S	25	Marko, evang.	S	25	Urban	P	25	Henrik
Č	26	Polikarp	P	26	Valburga	P	26	Emanuel	Č	26	Klet ☺	P	26	Feliks N. ☺	T	26	Vigilij
P	27	Ivan Zlat.	T	27	Aleksander	T	27	Rupert	P	27	Peregrin	N	27	Binkoš. ned.	S	27	Hema, vdova
S	28	Karel Vel.	S	28	Leander ☺	S	28	Sikst	S	28	Pavel od Križa	P	28	Binkoš. pond.	Č	28	Vidov dan
N	29	Franc	N	29	Roman	Č	29	Ciril, muč.	N	29	Peter	T	29	Maksim	P	29	Pet. in Pav.
P	30	Martina ☺				P	30	Janez Klimak	P	30	Katarina Sien.	S	30	Ferdo	S	30	Spom. sv. Pavla
T	31	Peter Nol.				S	31	Benjamin				Č	31	Angela, dev.			

TISKOVINE VSEH VRST, ENO- IN VEČBARVNI TISK, MODERNA IZVEDBA

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO „NOVE DOBE“, IZHAJA TRIKRAT NA TEDEN. OGLASI PO TARIFU

Stenski koledar

ZVEZNE TISKARNE V CELJU, STROSSMAYERJEVA ULICA

Julij			Avgust			September			Oktober			November			December		
N	1	Oton	S	1	Vezi sv. Petra ☺	S	1	Egidij, opat	P	1	Remigij	Č	1	Vsi svetniki	S	1	Ujedinj. SHS
P	2	Obiskov. M. D.	Č	2	Porciunkula	N	2	Angelska	T	2	Angel varihi	P	2	Verne duše	N	2	Bibijana
T	3	Helijodor ☺	P	3	Najd. sv. Štef.	P	3	Serafina	S	3	Kandid, muč.	S	3	Viktorin, škof	P	3	Franc Ks.
S	4	Urh, škof	S	4	Dominik, spozn.	T	4	Rozalija	Č	4	Francšek Ser.	N	4	Karol ☺	T	4	Barbara ☺
Č	5	Ciril in Metod	N	5	Ožbald	S	5	Lavrencij Just.	P	5	Placid in tov.	P	5	Emerik	S	5	Saba, opat
P	6	Izaija, prerok	P	6	Sikst II.	Č	6	Peregrin ☺	S	6	Brunon, sp. ☺	T	6	Lenart	Č	6	Miklavž, škof
S	7	Vilihald, škof	T	7	Kajetan	P	7	Regina	N	7	Roženvenška	S	7	Janez Gabrijel	P	7	Ambrozij, škof
N	8	Evgenij	S	8	Ciriak in tov. ☺	S	8	Rojstvo M. D.	P	8	Brigita	Č	8	Bogomir	S	8	Brezn. sp.
P	9	Nikolaj	Č	9	Roman, muč.	N	9	Peter Kan.	T	9	Dionizij	P	9	Teodor, muč.	N	9	Teodor
T	10	Amalija ☺	P	10	Lavrencij, m.	T	10	Nikolaj Tol.	S	10	Francišek B.	S	10	Andrej Avelin	T	10	Judita
S	11	Pij I., papež	S	11	Suzana, dev.	S	11	Prot in Hijac nt	Č	11	Aleksander S.	N	11	Martin	T	11	Damaz
Č	12	Mohor in Fort.	N	12	Klara	S	12	Ime Marija	P	12	Maksimilijan	P	12	Humbert ☺	S	12	Aleksander ☺
P	13	Anaklet, papež	P	13	Ivan Bernh.	Č	13	Francšek K.	S	13	Edvard, kralj ☺	T	13	Stanislav	Č	13	Lucija, d. m.
S	14	Bonaventura	T	14	Evzebij	S	14	Pov. sv. križa ☺	N	14	Kalist	S	14	Jozafat Kun.	S	14	Kvatre, Spirid.
N	15	Henrik	S	15	Vel. Šmaren ☺	S	15	Nikodem	P	15	Terezija	Č	15	Leopold, kralj	S	15	Kristina
P	16	Karmelska M. B.	Č	16	Rok; Joahim	N	16	Ljudmila	T	16	Gal	P	16	Otmar, opat	N	16	Albina
T	17	Aleš ☺	P	17	Hiacint, sp.	P	17	Lambert	S	17	Hedvika	S	17	Gregorij Čud.	P	17	Lazar
S	18	Friderik, m.	S	18	Helena, cesarica	T	18	Tomaž	Č	18	Luka, evang.	N	18	Odon	T	18	Gracijan
Č	19	Vincencij Pavl.	N	19	Ludovik	S	19	Januarij in tov.	P	19	Peter Alkant.	P	19	Elizabeta	S	19	Urban V., pap.
P	20	Margareta, d.	P	20	Bernard	Č	20	Evstahij in tov.	S	20	Felicijan	T	20	Feliks ☺	Č	20	Liberat ☺
S	21	Prakseda	T	21	Ivana	P	21	Matej	N	21	Uršula ☺	S	21	Darov. M. D.	P	21	Tomaž, ap.
N	22	Magdalena	Č	22	Timotej, m.	S	22	Mavricij ☺	P	22	Kordula, dev.	Č	22	Cecilija, d. m.	S	22	Demetrij, muč.
P	23	Apolinarij	P	23	Filip Ben. ☺	N	23	Tekla	T	23	Kapistran	P	23	Klemen, papež	N	23	Viktorija
T	24	Kristina ☺	S	24	Jernej, ap.	P	24	Rupert	S	24	Rafael, arhangel	S	24	Janez od Kr.	P	24	Irmina
S	25	Jakob st., ap.	N	25	Ludovik, kr.	T	25	Kleofa	Č	25	Krišpin	N	25	Katarina	T	25	Božič, R. G.
Č	26	Ana, mati M. D.	P	26	Cefirin	S	26	Ciprjan in Just.	P	26	Evarist, papež	P	26	Konrad	S	26	Štefan ☺
P	27	Pantaleon, muč.	T	27	Jožef K.	Č	27	Kozma in Dam.	S	27	Frumencij, škof	T	27	Virgilij	Č	27	Janez Evang.
S	28	Viktor, p.	S	28	Avguštin	P	28	Venčeslav, kralj	N	28	Simon ☺	S	28	Gregorij III., p.	P	28	Nedolžni otroč.
N	29	Marta	Č	29	Obglav. J. Kr.	S	29	Mihael ☺	T	29	Narcis	Č	29	Saturnin, muč.	S	29	Tomaž, škof
P	30	Abdon	P	30	Roza Limanska	N	30	Hieronim	S	30	Alfonz	P	30	Andrej, ap.	N	30	David
T	31	Ignacij Lojol.	S	31	Rajmund ☺					31	Volbenk, šk.				P	31	Silvester, p.

TISKOVINE VSEH VRST, ENO- IN VEČBARVNI TISK, MODERNA IZVEDBA

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO „NOVE DOBE“, IZHAJA TRIKRAT NA TEDEN. OGLASI PO TARIFU